

**ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ
ΓΕΝΙΚΗ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑ ΔΗΜΟΣΙΩΝ ΕΣΟΔΩΝ
ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΕΠΙΛΥΣΗΣ ΔΙΑΦΟΡΩΝ**

Καλλιθέα 06-06-2014

Αριθμός απόφασης:1550

Ταχ. Δ/ση : Αριστογείτονος 19
Ταχ. Κώδικας : 176 71 - Καλλιθέα
Τηλέφωνο : 210 9586156
ΦΑΞ : 210 9531321

ΑΠΟΦΑΣΗ

Ο ΠΡΟΪΣΤΑΜΕΝΟΣ ΤΗΣ ΔΙΕΥΘΥΝΣΗΣ ΕΠΙΛΥΣΗΣ ΔΙΑΦΟΡΩΝ

Έχοντας υπ' όψη:

1. Τις διατάξεις :

α. Του άρθρου 70Β' «Ειδική Διοικητική Διαδικασία – Ενδικοφανής Προσφυγή» του ν. 2238/1994 (Κώδικας Φορολογίας Εισοδήματος, ΦΕΚ Α' 151), όπως αυτές προστέθηκαν με το ν.4152/2013, περίπτωση 1, υποπαράγραφος Α.5, παράγραφος Α, άρθρο πρώτο (ΦΕΚ Α'107), καθώς και τις διατάξεις της περίπτωσης 2^α της ίδιας υποπαραγράφου του ίδιου νόμου.

β. Του άρθρου 63 του ν. 4174/2013 (ΦΕΚ Α' 170).

γ. Της αριθ. Δ6Α1118225 ΕΞ 2013/24.07.2013 Απόφασης του Γενικού Γραμματέα Δημοσίων Εσόδων του Υπουργείου Οικονομικών (ΦΕΚ Β' 1893) «Καθορισμός της διάρθρωσης και των αρμοδιοτήτων της Υπηρεσίας Εσωτερικής Επανεξέτασης της Γενικής Γραμματείας Δημοσίων Εσόδων, καθώς και απαραίτητων λεπτομερειών λειτουργίας αυτής».

δ. Της αριθ. Δ6Α1198069 ΕΞ 2013/30.12.2013 Απόφασης του Γενικού Γραμματέα Δημοσίων Εσόδων του Υπουργείου Οικονομικών (ΦΕΚ Β' 3367) «Μετονομασία και ανακαθορισμός των αρμοδιοτήτων και της εσωτερικής διάρθρωσης της Υπηρεσίας Εσωτερικής Επανεξέτασης της Γενικής Γραμματείας Δημοσίων Εσόδων του Υπουργείου Οικονομικών».

ε. Της ΠΟΛ 1209/06.09.2013 Απόφασης του Γενικού Γραμματέα Δημοσίων Εσόδων (ΦΕΚ Β' 2371).

στ. Του άρθρου 7 της ΠΟΛ 1002/31.12.2013 Απόφασης του Γενικού Γραμματέα Δημοσίων Εσόδων (ΦΕΚ Β' 55/16-1-2014).

2. Την ΠΟΛ 1211/12-9-2013 Εγκύκλιο της Γενικής Γραμματείας Δημοσίων Εσόδων του Υπουργείου Οικονομικών.

3. Την αριθ. Δ.Ε.Δ. 12895 ΕΞ 2014/ 9-4-2014 απόφαση του προϊσταμένου της Διεύθυνσης Επίλυσης Διαφορών «Παροχή εξουσιοδότησης υπογραφής» (ΦΕΚ Β' 975).

4. Την από και με αριθμό πρωτοκόλλου ενδικοφανή προσφυγή του του, ΑΦΜ, κατοίκου, οδός και της, σύζυγος, ΑΦΜ, κατοίκου, οδός κατά των υπ' αρ./2013,/2013,/2013,/2013 φύλλων ελέγχου προσδιορισμού φόρου εισοδήματος φυσικών προσώπων εισοδήματος οικονομικών ετών 2004, 2005, 2006 και 2007 αντίστοιχα του Προϊσταμένου και τα προσκομιζόμενα με αυτήν σχετικά έγγραφα.

5. Τα υπ' αριθ./2013,/2013,/2013,/2013 φύλλα ελέγχου προσδιορισμού φόρου εισοδήματος φυσικών προσώπων εισοδήματος οικονομικών ετών 2004, 2005, 2006 και 2007 αντίστοιχα του Προϊσταμένου των οποίων ζητείται η ακύρωση, καθώς και την από οικεία έκθεση ελέγχου.
6. Τις απόψεις της ανωτέρω φορολογικής αρχής.
7. Την από εισήγηση του Α1 τμήματος της Υπηρεσίας μας.

Με τα υπ' αριθ.,, &/2013 οριστικά φύλλα ελέγχου προσδιορισμού φόρου εισοδήματος φυσικών προσώπων του Προϊσταμένου επιβλήθηκε σε βάρος των προσφευγόντων μεταξύ των άλλων για την περίοδο 1-1-2003/31-12-2003 ποσό κύριου και συμπληρωματικού φόρου και λοιπών συμβεβαιούμενων 14.873,81€, πλέον 17.848,57€ πρόσθετος φόρος λόγω ανακρίβειας, για την περίοδο 1-1-2004/31-12-2004 ποσό κύριου και συμπληρωματικού φόρου και λοιπών συμβεβαιούμενων 143.435,95€, πλέον 172.123,14€ πρόσθετος φόρος λόγω ανακρίβειας, για την περίοδο 1-1-2005/31-12-2005 ποσό κύριου και συμπληρωματικού φόρου και λοιπών συμβεβαιούμενων 95.949,68€, πλέον 115.139,62€ πρόσθετος φόρος λόγω ανακρίβειας & για την περίοδο 1-1-2006/31-12-2006 ποσό κύριου και συμπληρωματικού φόρου και λοιπών συμβεβαιούμενων 206.622,80€, πλέον 247.947,36€ πρόσθετος φόρος λόγω ανακρίβειας.

Η αμφισβητούμενη διαφορά φόρου προέκυψε ύστερα από ανακριβείς δηλώσεις οι οποίες προέκυψαν ως τέτοιες μετά επαναπροσδιορισμό από τον έλεγχο του φορολογητέου εισοδήματος, αθροιζομένου τεκμηρίου ιδιοκατοίκησης, πρόσθετης διαφοράς τεκμηρίων άρθρου 17 του ΚΦΕ κλπ διαφορές όπως αυτές περιγράφονται στην από συνταχθείσα σχετική έκθεση.

Οι προσφεύγοντες, με την υπό κρίση ενδικοφανή προσφυγή, ζητούν την ακύρωση ή άλλως την τροποποίηση των παραπάνω φύλλων ελέγχου προβάλλοντας τους παρακάτω λόγους :

Προβαλλόμενοι λόγοι

A. Λόγοι επανεξέτασης των καταλογιστικών πράξεων

1. Επί του υπ αρ. 2024/2013 φύλλου ελέγχου φόρου εισοδήματος οικ έτους 2004

1.1 Με το εν λόγω φύλλο ελέγχου ο Προϊστάμενος προσδιόρισε **τεκμαρτή δαπάνη από ιδιοκατοίκηση** κύριας κατοικίας υπόχρεου και συζύγου αθροιστικά, για τον μήνα Ιανουάριο του 2003, το ποσό των 5.062,82 ευρώ, που υπολογίστηκε με βάση το σύνολο των τετραγωνικών μέτρων της μονοκατοικίας, ήτοι 625 τμ, θεωρώντας ότι αυτή αποτελεί ενιαία λειτουργική ενότητα και μη δεχόμενος ότι κάναμε χρήση **ΜΟΝΟ** του Ισογείου, λόγω παλαιότητας του ακινήτου, όπως δηλώθηκε με τη φορολογική μας δήλωση και επαναλάβαμε με με το υπ αριθ πρωτ/2013 έγγραφό μας που καταθέσαμε στο, κατόπιν σχετικής πρόσκλησης (επισημαίνουμε ότι στο τέλος Ιανουαρίου άρχισε η κατεδάφιση του κτηρίου και το οικόπεδο ανοικοδομήθηκε).

Ο Προϊστάμενοςδεν απέδειξε με αδιάσειστα στοιχεία τον ισχυρισμό του ότι χρησιμοποιούσαμε ολόκληρο το ακίνητο κατά τον μήνα Ιανουάριο του 2003. Πως αποδεικνύει την χρήση ολόκληρου του ακινήτου στην εν λόγω χρήση μετά από έλεγχο που διενεργεί δέκα χρόνια μετά;

Αναφέρει δε στη σελ 106 της έκθεσης ως λόγο απόρριψης του ισχυρισμού μας αυτού, ότι η απόφαση για κατεδάφιση του ακινήτου λήφθηκε με κριτήριο την αξιοποίηση του οικοπέδου για εμπορική χρήση (ανέγερση καταστημάτων) και όχι λόγω παλαιότητας (μόνο 23 χρόνια) αφού επρόκειτο για ενιαία λειτουργικά μονοκατοικία με μια παροχή ΔΕΗ.

Αφ' ενός αυθαίρετα και χωρίς στοιχεία ερμηνεύει την βούλησή μας ο έλεγχος θεωρώντας πως κριτήριο ήταν η αξιοποίηση του οικοπέδου. Το ίδιο αυθαίρετη είναι και η κρίση ότι το συγκεκριμένο ακίνητο, που ήταν είκοσι τριών (23) ετών, δεν ήταν παλαιό. Αφ' ετέρου παραγνωρίζει το γεγονός ότι, όπως προκύπτει από τις δηλώσεις, το χρονικό αυτό διάστημα διαμέναμε μόνο δύο άνθρωποι στο ακίνητο, οπότε τα 143 τμ του ισογείου ήταν υπεραρκετά για την αξιοπρεπή διαμονή μας. Το ότι δεν φροντίσαμε να τοποθετήσουμε χωριστό μετρητή ΔΕΗ στους ορόφους, τους οποίους δεν χρησιμοποιούσαμε (!) προκειμένου να μπορούμε να το αποδείξουμε, είναι μάλλον εύλογο. Αν υπήρχε χωριστή παροχή, θα την είχαμε διακόψει αλλά δεν υπήρχε και αυτό δεν μπορεί να οδηγήσει στο συμπέρασμα ότι κάναμε χρήση. Θα σας προσκομίσουμε πάντως, ως νέο στοιχείο και έγγραφη μαρτυρία μηχανικού ή άλλου αξιόπιστου προσώπου περί του ότι πράγματι κατοικούσαμε μόνο στο ισόγειο.

1.2. Κατά την ίδια χρήση 2003 κατεδαφίστηκε η πιο πάνω οικία στην και άρχισε η ανοικοδόμηση στο οικόπεδό της. Επισημαίνουμε ότι το οικόπεδο αυτό και η οικοδομή που ανεγέρθηκε ανήκουν σε μας μόνο κατ' επικαρπία κι επομένως, όπως δέχεται και ο έλεγχος, το τεκμήριο ανέγερσης που πρέπει να καλύψουμε πρέπει να υπολογιστεί με βάση την ηλικία μας και συγκεκριμένα αναλογεί στον πρώτο από μας το 15% της σχετικής δαπάνης και στην δεύτερη το 20% της δαπάνης. Κατά την χρήση αυτή δαπανήθηκε συνολικά –καταβλήθηκε στην εργολήπτρια/κατασκευάστρια εταιρεία- ποσό Ευρώ 304.750 (στις 30.9.2003) κι έτσι εμείς πρέπει να καλύψουμε τεκμήριο ποσού €45.712,50 (15%) ο πρώτος και € 60.950 (20%) η δεύτερη, ήτοι συνολικά €106.662,50.

1.2.1. Ολόκληρο το πιο πάνω ποσό καλύπτεται με ανάλωση κεφαλαίου προηγούμενων ετών ποσού €211.201,27, έτσι ώστε περισσεύει για την κάλυψη τεκμηρίου επομένων ετών και ποσό €104.538,77.-

Το πιο πάνω ποσό των €211.201,27 (κεφάλαιο από φορολογηθέντα εισοδήματα προηγούμενων ετών) προκύπτει από τις δηλώσεις φορολογίας εισοδήματος των χρήσεων 1993-2002 και από κατάσταση, την οποία συντάξαμε (προσάγονται), προκειμένου να τα επανεξετάσετε και να

διαπιστώσετε ότι ορθώς και νομίμως επικαλούμαστε το ποσό αυτό και να το κάνετε δεκτό σε κάλυψη των τεκμηρίων ανέγερσης των χρήσεων 2003 και 2004 κατά τα ως άνω.

Σχετικώς, στην Έκθεση Ελέγχου αναφέρεται (σ. 107, παρ 7):

«Επίσης συνυποβλήθηκε κατάσταση ανάλωσης κεφαλαίου προηγούμενων ετών, μαζί με τις φορολογικές δηλώσεις και εκκαθαριστικά, από την οποία προκύπτει ότι υφίστανται αρκετά κεφάλαια από εισοδήματα παρελθόντων ετών για την κάλυψη του κόστους ανέγερσης. Ο έλεγχος δεν κάνει δεκτές τις παραπάνω αιτιάσεις (!!!) των ελεγχόμενων για τους κάτωθι λόγους: Στις η Δ.Ο.Υ. με το με αριθμ πρωτ/2003 έγγραφό της, απαντώντας στο αίτημα των ελεγχόμενων (με αριθμ πρωτ/2002) να γίνει νέα εκκαθάριση φόρου εισοδήματος στο οικ έτος 2002 συνυπολογίζοντας ποσά που δεν είχαν ληφθεί υπόψη για ανάλωση κεφαλαίου προηγούμενων ετών και στους δύο συζύγους, έκανε γνωστό στους ελεγχόμενους ότι μετά από έλεγχο στις δηλώσεις φόρου εισοδήματος των οικ ετών 1997 έως 2001 δεν προέκυπτε άλλο κεφάλαιο για ανάλωση και η εκκαθάριση του φόρου για το οικ έτος 2002 ήταν ορθή.»

Η αιτιολογία αυτή είναι ανεπαρκής και αυθαίρετα απέρριψε το αίτημά μας ο έλεγχος, διότι:

(α) ο έλεγχος παρότι ο ίδιος **διαπίστωσε** (όπως φαίνεται πιο πάνω) από τα στοιχεία που **υποβάλαμε** ότι υπήρχαν επαρκή εισοδήματα προηγούμενων ετών, αντιφατικά απέρριψε την επίκλησή τους με απλή παραπομπή (χωρίς περαιτέρω αιτιολόγηση) σε έγγραφο του έτους 2003 (!) της ΔΟΥ, το οποίο μάλιστα δεν αφορά την χρήση 2002 (η ΔΟΥ δεν είχε εξετάσει καθόλου την χρήση 2002) και

(β) ο έλεγχος παρέλειψε να λάβει υπ' όψιν τα ποσά που προκύπτουν από τα οικ. έτη 1994 έως και 1996 (όπως, κακώς και παρά τον νόμο, είχε κάνει και η ΔΟΥ), ενώ για την κάλυψη του τεκμηρίου ανέγερσης **δεν** υφίσταται χρονικός περιορισμός επίκλησης κεφαλαίων, που σχηματίσθηκαν από εισοδήματα προηγούμενων ετών.

Είμαστε βέβαιοι ότι στο πλαίσιο της επανεξέτασης της υπόθεσης θα διαπιστώσετε ότι νόμιμα επικαλούμαστε το πιο πάνω ποσό για κάλυψη του τεκμηρίου.

1.2.2. Ακόμη, κατά την χρήση 2003, έλαβε ο καθένας από εμάς ποσό €150.000 ως ταμειακή διευκόλυνση από την εταιρεία με ΑΦΜ και προσάγουμε την σχετική βεβαίωση της εταιρείας. Τα ποσά αυτά δηλώσαμε με τις υποβληθείσες δηλώσεις στους σχετικούς κωδικούς 781-782 του εντύπου Ε1, σύμφωνα με το άρθρο 19 παρ. 2 του Ν.2238/1994, που προβλέπει ότι:

«Ο προϊστάμενος της δημόσιας οικονομικής υπηρεσίας ... υποχρεούται να λάβει υπόψη του τα αναγραφόμενα στη δήλωση χρηματικά ποσά, τα οποία αποδεικνύονται από νόμιμα παραστατικά στοιχεία και με τα οποία καλύπτεται ή περιορίζεται η διαφορά που προκύπτει (από την εφαρμογή των τεκμηρίων) ... τα ποσά αυτά **ιδίως** είναι:

... β) Χρηματικά **ποσά που δε θεωρούνται εισόδημα** κατά τις ισχύουσες διατάξεις.»

Ο φορολογούμενος, δηλαδή, μπορεί να επικαλεσθεί οποιοδήποτε χρηματικό ποσό που έλαβε και το οποίο δεν θεωρείται εισόδημα (όπως οι προαναφερόμενες ταμειακές διευκολύνσεις), πέραν του ότι η απαρίθμηση του νόμου είναι σαφώς ενδεικτική (χρησιμοποιείται η λέξη «ιδίως»), έτσι ώστε ο φορολογούμενος μπορεί να επικαλεσθεί και κάθε άλλο ποσό, χωρίς να περιορίζεται μόνο σ' εκείνα που ενδεικτικά μνημονεύει ο νόμος (δωρεές, δάνεια κλπ.).

Για την λήψη των πιο πάνω ποσών υποβλήθηκε από την εταιρεία η από δήλωση και καταβλήθηκε το αναλογούν τέλος χαρτοσήμου (1% + εισφορά ΟΓΑ, όπως προβλέπεται για τέτοιες αναλήψεις/καταθέσεις μετόχων) με το υπ' αριθ/2004 διπλότυπο είσπραξης της Δ.Ο.Υ. (προσκομίζονται). Μάλιστα, όπως αναφέρεται στην Έκθεση Ελέγχου (σ. 80), **η εταιρεία έχει ελεγχθεί** από το (για όλα τα αντικείμενα) και συνετάγη σχετικώς η από έκθεση τακτικού ελέγχου (χαρτοσήμου) και **διαπιστώθηκε** ότι η εταιρεία **«κατέβαλε στον πρόεδρο, την Αντ/δρο και Δ/νουςα σύμβουλο,»** τα εν λόγω ποσά (και στην, επί πλέον, το ποσό που αναφέρεται στην παρ. 2.3 πιο κάτω), για τα οποία είχε καταβληθεί και το αναλογούν χαρτόσημο. Στην εν λόγω έκθεση (του) αναφέρεται ότι «...η παραμονή των χρημάτων που κατέβαλε η ελεγχόμενη στους παραπάνω μετόχους για μεγάλο χρονικό διάστημα, δεν μεταβάλλει το χαρακτήρα της κατάθεσης (ανάληψης) σε δάνειο... Η συμβατική σχέση μεταξύ της ελεγχόμενης και του μετόχου απέβλεπε στην ταμειακή του διευκόλυνση και στην επιστροφή των χρημάτων.» Δηλαδή (α) λάβαμε πράγματι τα πιο πάνω χρηματικά ποσά (β) όχι λόγω δανείου αλλά ως προσωρινή ανάληψη-ταμειακή διευκόλυνση των μετόχων. Συνεπώς τα ποσά αυτά έπρεπε να γίνουν δεκτά για την κάλυψη τεκμηρίου.

Ο έλεγχος (Έκθ. Ελέγχου σ. 81) απέρριψε την επίκληση των ταμειακών αυτών διευκολύνσεων με μη νόμιμες αλλά και εν μέρει αντιφατικές αιτιολογίες, δηλ. αφ' ενός γιατί ναι μεν χορηγήθηκαν τα πιο πάνω ποσά αλλά δεν είχαν συναφθεί συμβάσεις δανείου με έγγραφο βεβαίας χρονολογίας και αφ' ετέρου γιατί η πληρωμή του κατασκευαστή (.....) κατά την εν λόγω χρήση έγινε στις με δύο επιταγές (€152.375 εκάστης) της πιο πάνω εταιρείας κι επομένως (αντιφατικά) οι χορηγηθείσες ταμειακές διευκολύνσεις ... δεν χορηγήθηκαν και (επίσης αντιφατικά) δεν προέκυψε ότι η εταιρεία είχε επαρκή διαθέσιμα για να κάνει τις καταβολές. Επανεξετάζοντας την υπόθεση πρέπει να δεχθείτε τα πιο πάνω ποσά για την κάλυψη τεκμηρίων για τους εξής λόγους:

- Ουδέποτε ισχυριστήκαμε ότι το συγκεκριμένο ποσό αφορά δάνειο, αντίθετα με την υποβληθείσα δήλωση συνυποβάλαμε τα αντίστοιχα έγγραφα και το διπλότυπο πληρωμής χαρτοσήμου, όπου η καταβολή χαρακτηρίζεται ως ταμειακή διευκόλυνση. Το ποσό αυτό νόμιμα λαμβάνεται υπ' όψιν για την κάλυψη του τεκμηρίου ως «ποσό που δεν αποτελεί εισόδημα» όπως πιο πάνω εξηγήθηκε.
- Ο ισχυρισμός της φορολογικής αρχής, ότι τα ποσά αυτά δεν μας χορηγήθηκαν, δεν ευσταθεί, ιδίως διότι έχει διενεργηθεί έλεγχος από το **και δεν αμφισβητήθηκε το γεγονός**

της χορήγησης. Ακόμη, εάν τυχόν η εταιρεία δεν είχε επαρκή διαθέσιμα, θα το διαπίστωνε το (στα πλαίσια του ελέγχου εισοδήματος) και ασφαλώς θα το ανέφερε, αφού τυχόν ταμειακά ελλείμματα αποτελούν κατά τον νόμο λόγο απόρριψης των βιβλίων.

- Εξ άλλου, σε αντίθεση προς τους ισχυρισμούς της φορολογικής αρχής, η πληρωμή του εργολάβου κατ' ευθείαν με επιταγές της εταιρείας αποδεικνύει πέρα από κάθε αμφιβολία την σχετική ταμειακή διευκόλυνση προς εμάς. Στην Έκθεση Ελέγχου αναφέρεται για το θέμα αυτό ότι «... τα χρηματικά ποσά που έλαβαν ως ταμειακή διευκόλυνση οι ελεγχόμενοι στις και που τα επικαλούνται για κάλυψη τεκμηρίου ανέγερσης, δεν χρησιμοποιήθηκαν για την εξόφληση των προαναφερθέντων τιμολογίων στις καθότι προκύπτει ότι για την εξόφληση αυτή χρησιμοποιήθηκαν ποσά από λογαριασμό όψεως της» Όμως, από τις βεβαιώσεις που μας χορήγησε η εταιρεία για τα ποσά των ταμειακών διευκολύνσεων προκύπτει ότι μας κατέβαλε κατά την διαχειριστική περίοδο 1/1-31/12/2003 ατόκως 150.000 ευρώ στον καθένα. Ούτε από τις βεβαιώσεις ούτε από οποιοδήποτε άλλο έγγραφο ή στοιχείο προκύπτει η ημερομηνία, που αυθαίρετα (ή από παραδρομή;) θεωρεί ο έλεγχος ως δήθεν ημερομηνία χορήγησης. Εξ άλλου αυτά που αναφέρει ο έλεγχος είναι αντιφατικά, διότι αφ' ενός δέχεται ότι τα ποσά καταβλήθηκαν και μάλιστα με επιταγές της εταιρείας και αφ' ετέρου δεν δέχεται ότι αυτά τα ποσά (που μας τα χρέωσε η εταιρεία) αποτελούν ταμειακή διευκόλυνση προς εμάς.

Τέλος, ανατρέχοντας στην διάταξη του άρθρου 17 του ν 2238/1994, επισημαίνουμε επικουρικά ότι, σε περίπτωση που –ενδεχομένως- δεν γινόταν δεκτό το ποσό της ταμειακής διευκόλυνσης, η διάταξη αυτή ορίζει ότι «ως ετήσια τεκμαρτή δαπάνη του φορολογούμενου, της συζύγου του και των προσώπων που τους βαρύνουν λογίζονται και τα χρηματικά ποσά που πραγματικά καταβάλλονται για:.....γ) αγορά,.....ή ανέγερση οικοδομών.....». Επομένως, εάν ήθελε θεωρηθεί ότι τα ποσά αυτά της αμοιβής του εργολάβου (.....) δεν καταβλήθηκαν από εμάς αλλά από την εταιρεία, τότε, σύμφωνα με την ανωτέρω διάταξη, δεν αποτελούν καν δική μας τεκμαρτή δαπάνη, δηλαδή δεν δημιουργούν καθόλου τεκμήριο, που να πρέπει να καλύψουμε.

1.2.3. Κατά την ίδια χρήση 2003 έλαβε ο καθένας από εμάς και ποσό €180.000 ως ταμειακή διευκόλυνση από την εταιρεία με ΑΦΜ και προσάγουμε την σχετική βεβαίωση της εταιρείας. Τα ποσά αυτά επίσης τα δηλώσαμε με τις υποβληθείσες δηλώσεις στους σχετικούς κωδικούς 781-782 του εντύπου Ε1. Για την λήψη των πιο πάνω ποσών αυτών υποβλήθηκε από την εταιρεία η από δήλωση και καταβλήθηκε το αναλογούν τέλος χαρτοσήμου (1% + εισφορά ΟΓΑ, όπως προβλέπεται για τέτοιες αναλήψεις/καταθέσεις μετόχων) με το υπ' αριθ/2004 διπλότυπο είσπραξης της Δ.Ο.Υ. (προσκομίζονται).

Ο Έλεγχος, ενώ δεν αμφισβητεί την χορήγηση των ανωτέρω ποσών σε εμάς, εν τούτοις δεν τα κάνει δεκτά προς κάλυψη του τεκμηρίου ανέγερσης με την μη νόμιμη αιτιολογία ότι δεν

διαπιστώθηκε να έχουν συναφθεί σχετικές συμβάσεις δανείων με την εταιρεία. Επιπρόσθετα (και αντιφατικά) αναφέρει αόριστα ότι δεν προκύπτει αν είχε την δυνατότητα η εταιρεία να καταβάλει άτοκα οικονομικές ενισχύσεις σε μας.

Οι αιτιάσεις του ελέγχου δεν ευσταθούν. Ποτέ δεν ισχυριστήκαμε πως πρόκειται για δάνεια αλλά με τα έγγραφα, που συνυποβλήθηκαν με τις δηλώσεις φορολογίας εισοδήματος και τέθηκαν στη συνέχεια στην διάθεση του ελέγχου, σαφώς αναφερόμαστε σε ταμειακές διευκολύνσεις. Πράγματι, το ποσό της ταμειακής διευκόλυνσης λαμβάνεται υπ' όψιν, σύμφωνα με το άρθ. 19 παρ. 2 περ. β' του Ν.2238/1994, προς κάλυψη τεκμηρίου ανέγερσης, όπως εξηγήσαμε ειδικότερα στην παρ. (1.2.2) πιο πάνω, στην οποία και αναφερόμαστε προς αποφυγή επαναλήψεων.

Επομένως, κακώς και παρά τον νόμο, δεν έγιναν δεκτά τα ποσά που αναφέρονται πιο πάνω στις παρ. 1.2.1, 1.2.2 και 1.2.3, δηλαδή τα συνολικά και για τους δύο συζύγους ποσά των €211.201,27 (ανάλωση), €330.000 (ταμ. διευκόλυνση 150.000 στον καθένα) και €360.000 (ταμ. Διευκόλυνση 180.000 στον καθένα), έτσι ώστε μετά την πλήρη κάλυψη του τεκμηρίου ανέγερσης του 2003, ποσού όπως προαναφέρθηκε €106.662,50, **περισσεύει για την κάλυψη τεκμηρίου επομένων ετών 2004, 2005, 2006 και ποσό €764.538,77.**

2. Επί του υπ αρ./2013 φύλλου ελέγχου φόρου εισοδήματος οικ έτους 2005

Για την κάλυψη του τεκμηρίου ανέγερσης κατά την εν λόγω **χρήση 2004**, ο έλεγχος, με το πιο πάνω φύλλο ελέγχου, δεν έκανε δεκτά εξής ποσά (α) €302.500 συνολικά και για τους δύο προσφεύγοντες από δάνειο συνολικού ύψους €1.210.000, που μας χορήγησε η τράπεζα (β) €100.000, που χορηγήθηκε ως ταμειακή διευκόλυνση από την εταιρεία στην δεύτερη από εμάς, (γ) €120.698,00 που εισέπραξε ο πρώτος από εμάς από πώληση διαμερίσματος και (δ) €5.512,28 που εισέπραξε η δεύτερη από εμάς από την πώληση ποσοστού 5% εξ αδιαιρέτου αγροτεμαχίου, με την αιτιολογία ότι τα ποσά αυτά εισπράχθηκαν εντός της χρήσης αλλά μετά την πραγματοποίηση συγκεκριμένων πληρωμών προς τον εργολάβο/κατασκευαστή (.....). Οι αιτιάσεις αυτές πρέπει να απορριφθούν κατά την επανεξέταση της υπόθεσης. Ειδικότερα:

2.1. Όπως αναφέρθηκε αμέσως πιο πάνω, **περισσεύει από την προηγούμενη χρήση ποσό ποσό €764.538,77.** Δηλαδή την είχαμε διαθέσιμο ολόκληρο αυτό το ποσό. Δεδομένου ότι το τεκμήριο ανέγερσης που μας αναλογεί, επί τη βάση των σχετικών καταβολών στη χρήση 2004 είναι €179.197,86 για τον πρώτο από εμάς, €238.930,48 για την δεύτερη και συνολικά και για τους δύο €418.128,34, το τεκμήριο αυτό καλύπτεται πλήρως και περισσεύουν και €346.410,43 για την κάλυψη τεκμηρίων επομένων χρήσεων 2005 και 2006. Επομένως, δεν μπορεί να τεθεί οποιοδήποτε ζήτημα και ιδίως δεν έχει έννομη σημασία η αιτίαση του ελέγχου ότι κάποιες καταβολές προς τον εργολάβο (όχι όλες) έγιναν πριν εκταμιευθεί το δάνειο, ληφθεί η ταμειακή

διευκόλυνση και εισπραχθεί το τίμημα από τις δύο πωλήσεις ακινήτων αντίστοιχα. Περαιτέρω και με εξαίρεση το δάνειο (που ειδικά ο νόμος απαιτεί εκταμίευση πριν την καταβολή της προς κάλυψη δαπάνης) δεν απαιτείται να προηγείται η λήψη/είσπραξη του ποσού, του οποίου γίνεται επίκληση προς κάλυψη τεκμηρίου αλλά αρκεί να υπάρχει μέσα στη χρήση το ποσό αυτό.

2.2. Κατά την χρήση 2004 λάβαμε μαζί με τα παιδιά μας, δηλ. ως συνοφειλέτες όλοι οι συνιδιοκτήτες του ακινήτου, δάνειο ανέγερσης από την Με βάση την αναλογία συμμετοχής στο τεκμήριο ανέγερσης του πιο πάνω ακινήτου, επί της οδού , την οποία όπως προαναφέρθηκε δέχθηκε ο έλεγχος (ανάλογα με τις ηλικίες των επικαρπωτών), πρέπει να επιμερισθεί και το δάνειο, **το οποίο λήφθηκε για το σκοπό αυτό. Επομένως αναλογικά αντιστοιχεί ποσό δανείου στον πρώτο εξ ημών 181.500 € (1.210.000 x 15%) και στην δεύτερη ποσό δανείου 242.000 € (1.210.000 x 20%) και συνολικά €423.500 και στους δύο.**

Ο έλεγχος δεν δέχθηκε κανένα ποσό δανείου με την αιτιολογία (όπως αναφέρει στις σελίδες 83-87 της έκθεσης) ότι η εκταμίευση του δανείου έγινε στις (ποσό 998.200,00 €) και (ποσό 210.000,00 €) μέσω μεταφοράς των παραπάνω ποσών στον προσωπικό λογαριασμό της ελεγχόμενης με αριθμό και ότι στις (δηλαδή την ίδια μέρα που εκταμιεύθηκε η πρώτη δόση του δανείου ύψους 998.200,00 €) η ελεγχόμενη μετέφερε με δύο συναλλαγές ποσά 176.417,16 € και 589.783,80 € για εξόφληση τόκων και μείωση κεφαλαίου άλλου δανείου το οποίο έχει τον αριθμό (δεν το προσδιορίζει περαιτέρω) και ... στις (δηλαδή την ίδια μέρα που εκταμιεύθηκε η δεύτερη δόση του δανείου ύψους 210.000,00 €) η ελεγχόμενη μετέφερε με μία συναλλαγή ποσό 197.700,00€ για εξόφληση τόκων και μείωση κεφαλαίου άλλου δανείου το οποίο έχει τον αριθμό (επίσης δεν το προσδιορίζει περαιτέρω) και καταλήγει στο συμπέρασμα ότι η εξόφληση των τιμολογίων του εργολάβου δεν έγινε με χρήματα που προέρχονται από το δάνειο.

Παραλείπει όμως ο έλεγχος να αναφέρει ή δεν εξέτασε ότι οι αριθμοί των δανείων και αφορούν την εταιρεία , από την οποία είχαμε ήδη λάβει ως ταμειακή διευκόλυνση το έτος 2003 από 180.000 € έκαστος (παρ. 1.2.3 πιο πάνω), για το ξεκίνημα της ανέγερσης και μέχρις ότου εγκριθεί και εκταμιευθεί το δάνειο και μεταφέραμε τα παραπάνω ποσά σε λογαριασμούς της εταιρείας αυτής για την εξόφληση δανειακών της υποχρεώσεων, αφού και μας είχε χορηγήσει τις πιο πάνω διευκολύνσεις την προηγούμενη χρήση και μας χορήγησε ταμειακές διευκολύνσεις αργότερα, το 2006, όπως αναφέρεται πιο κάτω. Περαιτέρω, ο νόμος δεν απαιτεί να διαπιστώνεται ότι τα χρήματα του δανείου χρησιμοποιήθηκαν αυτούσια αλλά αρκείται να εισπραχθούν από τον δανειολήπτη πριν από την πραγματοποίηση της δαπάνης, για την κάλυψη της οποίας γίνεται επίκληση του δανείου. Επομένως, το πιο πάνω ποσό του δανείου (αναλογία μας €423.500) ασφαλώς μπορεί να γίνει δεκτό για την κάλυψη καταβολών προς τον εργολάβο τόσο εκείνων που έγιναν μετά τις πιο πάνω ημερομηνίες (..... &), όσο και εκείνων που έγιναν στις επόμενες χρήσεις 2005 και 2006. Σε κάθε

περίπτωση, δεδομένου ότι η δαπάνη της χρήσης 2004 καλύπτεται πλήρως από ποσά που περίσσεψαν από την προηγούμενη χρήση (πιο πάνω παρ. 2.1), ολόκληρο το ποσό των €423.500 μπορεί και πρέπει να ληφθεί υπ' όψιν για κάλυψη τεκμηρίων των χρήσεων 2005 και 2006.

Για την πληρότητα του θέματος αναφέρουμε ότι και οι δύο εταιρείες που προαναφέρθηκαν είναι οικογενειακές επιχειρήσεις, με μετόχους εμάς και τα παιδιά μας κι έτσι μόλις εκταμιεύθηκε το δάνειο ήταν φυσικό να φροντίσουμε για την εξόφληση δανειακών τους υποχρεώσεων, αφού είχαμε κάνει χρήση των ταμειακών τους διαθεσίμων ώσπου να εκταμιευθεί το δάνειο της (και κάναμε και στη συνέχεια χρήση όταν χρειάσθηκε). Επίσης, λόγω του ότι και οι δύο εταιρείες μας ανήκαν, ήταν εύλογο να κατανέμουμε τα εκάστοτε διαθέσιμα ανάλογα με τις εκάστοτε ανάγκες της ανέγερσης του ακινήτου και την ρευστότητα της κάθε μιας εταιρείας αποβλέποντας στο συνολικό αποτέλεσμα. Σε κάθε όμως περίπτωση είναι καταφάνερο ότι και είχαμε τα κεφάλαια που απαιτήθηκαν για την ανέγερση και πάντοτε τηρήσαμε τα νόμιμα υποβάλλοντας δηλώσεις και καταβάλλοντας το ανάλογο χαρτόσημο, σύμφωνα με το νόμο, όπως διαπίστωσε και ο έλεγχος του

Επισημαίνουμε ότι έχουμε ζητήσει από την τράπεζα (επισυνάπτεται το αίτημα που υποβάλαμε) να μας χορηγήσει έγγραφο, που να δείχνει την κίνηση των πιο πάνω δανειακών λογαριασμών της εταιρείας, προς απόδειξη των πιο πάνω αναφερομένων, το οποίο αποτελεί **νέο στοιχείο** και το οποίο αναμένεται να εκδοθεί τις αμέσως επόμενες μέρες και θα το προσκομίσουμε αμέσως μόλις εκδοθεί. Έχουμε επίσης ζητήσει και θα προσκομίσουμε, ως **νέο στοιχείο**, έγγραφο της τράπεζας από το οποίο προκύπτει ότι ο αναφερόμενος στην έκθεση ελέγχου ως προσωπικός λογαριασμός της δεύτερης από εμάς είναι **κοινός λογαριασμός** με συνδικαιούχους εμάς και τα παιδιά μας, δηλ. όλους τους συνιδιοκτήτες του ακινήτου.

2.3. Την ίδια χρήση 2004 η δεύτερη από μας έλαβε ως ταμειακή διευκόλυνση ποσό 100.000 € από την εταιρεία με ΑΦΜ Υποβλήθηκε από την εταιρεία η από δήλωση και καταβλήθηκε το αναλογούν χαρτόσημο με το υπ αριθ/2005 διπλότυπο είσπραξης της Δ.Ο.Υ. Στην εταιρεία αυτή, όπως αναφέρθηκε πιο πάνω στην παρ. 1.2.2, διενεργήθηκε έλεγχος από το, ο οποίος διαπίστωσε ότι και το ποσό αυτό πράγματι καταβλήθηκε, ως ταμειακή διευκόλυνση, όπως αναφέρεται ειδικότερα στην εν λόγω παρ. 1.2.2, όπου και παραπέμπουμε προς αποφυγή επαναλήψεων.

Ο έλεγχος του στην συνταχθείσα έκθεσή του (σελίδες 87-88), πέραν του ότι αναφέρεται λανθασμένα στο Οικονομικό έτος 2004, προβάλλει και εδώ ότι δεν διαπιστώθηκε να έχουν συναφθεί οι ανάλογες συμβάσεις δανείων και ότι δεν προκύπτει αν υπήρχε η δυνατότητα από την εταιρεία να καταβάλει άτοκα οικονομικές ενισχύσεις στα ελεγχόμενα φυσικά πρόσωπα. Οι πιο πάνω ισχυρισμοί δεν ευσταθούν, διότι όπως αναφέρθηκε πιο πάνω στην παρ. 1.2.2 αφ' ενός δεν ισχυριζόμαστε ότι πρόκειται για δάνειο αλλά για απλή ταμειακή διευκόλυνση, η οποία κατά το άρθρ. 19 παρ. 2 περ. β του Ν.2238/94 πρέπει να γίνει δεκτή για την κάλυψη του τεκμηρίου και αφ' ετέρου ο ως άνω **τακτικός** μάλιστα έλεγχος που έγινε –σε όλα τα αντικείμενα- από το

..... δέχθηκε ότι πραγματοποιήθηκε η χορήγηση του πιο πάνω ποσού, έτσι ώστε υπάρχει πλήρης απόδειξη (αναφερόμαστε κατά τα λοιπά στην παρ. 1.2.2).

2.4. Ο έλεγχος εντελώς αυθαίρετα (ή ίσως από παραδρομή) δεν δέχθηκε καθόλου το ποσό των 120.698,00 € που προέρχεται από πώληση διαμερίσματος επί της οδού , με την αιτιολογία ότι στο συμβόλαιο υπήρχε όρος ότι η εξόφληση του διαμερίσματος από τον αγοραστή θα γινόταν σε δώδεκα ισόποσες συνεχείς μηνιαίες δόσεις αξίας 10.059,00 έκαστης, με την πρώτη να ξεκινάει στις , μεταγενέστερα από την πληρωμή της προς τον εργολάβο, η οποία έγινε με αριθ επιταγή (.....) της Παραδόξως ο έλεγχος φαίνεται να παραβλέπει το ότι αυτή και όλες οι υπόλοιπες 11 μηνιαίες δόσεις εισπράχθηκαν εντός του 2004 και ότι βεβαίως εντός του 2004 έγιναν και άλλες έξι (!) καταβολές στον εργολάβο, στις 29.4.2004, 1.6.2004, 5.10.2004, 3.12.2004 και 31.12.2004. Εξ άλλου αφού ολόκληρο το τεκμήριο του 2004 καλύπτεται από τα ποσά που περισσεύουν από το 2003, δεν μπορεί να τεθεί θέμα χρόνου είσπραξης των δόσεων του τμήματος του ακινήτου που πωλήθηκε. Αντίθετα, πρέπει το ποσό αυτό να χρησιμοποιηθεί για την κάλυψη τεκμηρίων και των επομένων χρήσεων 2005 & 2006, πέραν του ότι ο νόμος δεν απαιτεί (όπως συμβαίνει –ειδικά- σε περίπτωση επίκλησης δανείου) να προηγείται πράγματι η είσπραξη αλλά αρκείται να καλύπτεται εντός του έτους το τεκμήριο.

Ο έλεγχος επίσης δεν δέχθηκε ποσό 5.512,28 € για την δεύτερη εξ ημών, το οποίο προέρχεται από πώληση ποσοστού 5% επί αγροτεμαχίου, σύμφωνα με το υπ αριθ/2004 συμβόλαιο, γιατί έγινε μεταγενέστερα από την εξόφληση συγκεκριμένων τιμολογίων. Ισχύουν και εδώ τα ίδια σχετικά με το ότι αφ' ενός υπάρχουν τα ποσά του 2003 και αφ' ετέρου έγιναν καταβολές και μεταγενέστερα την ίδια χρήση (5.10.2004, 3.12.2004 και 31.12.2004).

2.5. Επί τη βάσει των ανωτέρω πρέπει να ληφθούν υπ' όψιν όλα τα ποσά της χρήσης αυτής, δηλ. (α) αναλογία τραπεζικού δανείου €423.500 συνολικά και για τους δύο προσφεύγοντες, (β) €100.000 ταμειακή διευκόλυνση στην δεύτερη από εμάς, (γ) €120.698,00 που εισέπραξε ο πρώτος από πώληση διαμερίσματος και (δ) €5.512,28 που εισέπραξε η δεύτερη από την πώληση ποσοστού 5% εξ αδιαιρέτου αγροτεμαχίου. Δεδομένου ότι (πιο πάνω παρ. 2.1) το τεκμήριο καλύπτεται με ποσά της προηγούμενης χρήσης και περισσεύουν €346.410,43 για την κάλυψη τεκμηρίων επομένων χρήσεων, το ποσό που μένει για τις επόμενες χρήσεις είναι και για τους δύο συνολικά €996.120,71 (€346.410,43+423.500+100.000+120.698+5.512,28).

Τέλος, με βάση το άρθ. 17 του ν 2238/1994, επισημαίνουμε επικουρικά ότι, σε περίπτωση που – ενδεχομένως- δεν γίνονταν δεκτά τα πιο πάνω ποσά κάλυψης τεκμηρίου, η εν λόγω διάταξη ορίζει ότι «ως ετήσια τεκμαρτή δαπάνη του φορολογούμενου, της συζύγου του και των προσώπων που τους βαρύνουν λογίζονται και τα χρηματικά ποσά που πραγματικά καταβάλλονται για:.....γ) ... ανέγερση οικοδομών.....». Στη χρήση 2004 μέρος της αμοιβής της εργολήπτριας καταβλήθηκε σ'αυτήν με επιταγές της εταιρείας και συγκεκριμένα ποσό €256.300 με την/2004 επιταγή και €150.000 με την/2004 επιταγή

(προσάγονται, καθώς και εξτρε της τράπεζας). Επομένως, τα ποσά αυτά (€406.300 συνολικά), που καταβλήθηκαν στην εργολήπτρια (.....) με επιταγές της πιο πάνω εταιρείας **δεν καταβλήθηκαν από εμάς αλλά από την εταιρεία** και σύμφωνα με την ανωτέρω διάταξη, δεν αποτελούν καν δική μας τεκμαρτή δαπάνη, δηλαδή δεν δημιουργούν καθόλου τεκμήριο, που να πρέπει να καλύψουμε και πρέπει ν' αφαιρεθούν (για την ακρίβεια ν' αφαιρεθεί το 35% αυτών) από το συνολικό τεκμήριο ανέγερσης, ποσού €418.128,34 (και για τους δύο), που καταλόγισε ο έλεγχος στην χρήση αυτή.

3. Επί του υπ αρ. /2013 φύλλου ελέγχου φόρου εισοδήματος οικ έτους 2006

Με αυτό το φύλλο ελέγχου, ως προς την αποπληρωμή –κατά την χρήση 2005- του πιο πάνω δανείου, που λάβαμε από την, ο έλεγχος καταλογίζει ανακριβώς ποσό αποπληρωμής δανείου επιμερίζοντας το σύνολο των καταβολών κατά το ¼ στον καθένα.

Αφού το δάνειο αυτό λήφθηκε για την ανέγερση του ακινήτου επί της οδού, και η συμμετοχή μας στο ακίνητο αυτό και στο τεκμήριο ανέγερσης, βάσει του επιμερισμού (επικαρπία-ψιλή κυριότητα) που δέχεται ο έλεγχος είναι 15% και 20% αντίστοιχα για τον πρώτο και την δεύτερη από εμάς, τόσον τα ποσά που μας χορηγήθηκαν (δείτε πιο πάνω) όσο και το τεκμήριο αποπληρωμής του δανείου πρέπει και να επιμερισθούν με τον ίδιο ακριβώς τρόπο, ήτοι 15% στον πρώτο και 20% στην δεύτερη. Δηλαδή τα ποσά αυτά, τεκμηρίου αποπληρωμής του δανείου, είναι 83.769,70 € και 111.692,94 € αντίστοιχα. Τα ποσά τεκμηρίου ανέγερσης για την χρήση αυτή είναι αντίστοιχα 39.000€ και 52.000€. Επομένως πρέπει να καλύψουμε €122.769,70 ο πρώτος από εμάς και €169.692,94 η δεύτερη και συνολικά και οι δύο €286.462,64.

Τα ποσά αυτά βέβαια καλύπτονται πλήρως από τα ποσά της προηγούμενης χρήσης **και περισσεύει για την επόμενη χρήση ποσό €709.658,07** (996.120,71-286.462,64).

Πάντως, με βάση το άρθ. 17 του ν 2238/1994, επισημαίνουμε επικουρικά ότι, σε περίπτωση που –ενδεχομένως- δεν γίνονταν δεκτά τα πιο πάνω ποσά κάλυψης τεκμηρίου, η εν λόγω διάταξη ορίζει ότι «*ως ετήσια τεκμαρτή δαπάνη του φορολογούμενου, της συζύγου του και των προσώπων που τους βαρύνουν λογίζονται και τα χρηματικά ποσά που πραγματικά καταβάλλονται ... για ... δ) απόσβεση δανείων ...*». Στην χρήση 2005 ολόκληρο το ποσό του δανείου που αποπληρώθηκε (συνολικά €439.632,59) καταβλήθηκε στην τράπεζα από την εταιρεία στις Επομένως, το ποσό αυτό **δεν καταβλήθηκε από εμάς αλλά από την εταιρεία** και σύμφωνα με την ανωτέρω διάταξη, δεν αποτελεί καν δική μας τεκμαρτή δαπάνη, δηλαδή δεν δημιουργεί καθόλου τεκμήριο, που να πρέπει να καλύψουμε και πρέπει ν' αφαιρεθεί (για την ακρίβεια ν' αφαιρεθεί το 35% αυτού) από το συνολικό ποσό τεκμηρίων (ανέγερσης και αποπληρωμής) των €286.462,64, που καταλόγισε ο έλεγχος στην χρήση αυτή.

4. Επί του υπ αρ. /2013 φύλλου ελέγχου φόρου εισοδήματος οικ έτους 2007

4.1. Με αυτό το φύλλο ελέγχου, ως προς την αποπληρωμή του πιο πάνω δανείου, που λάβαμε από την, ο έλεγχος καταλογίζει στην εν λόγω χρήση 2006, ανακριβώς, ποσά αποπληρωμής δανείου επιμερίζοντας το σύνολο των καταβολών κατά το ¼ στον καθένα. Όμως, όπως ήδη εξηγήθηκε αμέσως πιο πάνω, το τεκμήριο αποπληρωμής του δανείου πρέπει και να επιμερισθεί με τον ίδιο ακριβώς τρόπο που επιμερίσθηκε και το τεκμήριο ανέγερσης, ήτοι 15% στον πρώτο και 20% στην δεύτερη. Έτσι τα ποσά αυτά τεκμηρίου αποπληρωμής είναι **34.333,38 € και 45.777,84 € αντίστοιχα.**

4.2. Επισημαίνεται ότι κατά την χρήση 2006 (α) μας βαρύνει ακόμη τεκμήριο ανέγερσης της πιο πάνω οικοδομής ποσού €21.040,35 για τον πρώτο από εμάς και €28.053,80 για την δεύτερη και (β) τεκμήριο αγοράς ακινήτου στην οδό αρ..... στην (όπου και κατοικούμε) ποσού €245.000 για τον καθένα (συνιδιοκτησία 50% έκαστος).

Με το πιο πάνω φύλλο ο έλεγχου ο Προϊστάμενος δεν έκανε δεκτό το ποσό των 220.000 € για τον καθένα από εμάς, που δηλώθηκε με τις υποβληθείσες δηλώσεις στους κωδικούς 781-782 του εντύπου Ε.1 προς κάλυψη των πιο πάνω τεκμηρίων.

Το ποσό αυτό αφορά ταμειακή διευκόλυνση από την εταιρεία με ΑΦΜ Υποβλήθηκε από την εταιρεία η από δήλωση και καταβλήθηκε το αναλογούν χαρτόσημο με το υπ αριθ/2007 διπλότυπο είσπραξης της Δ.Ο.Υ. Μαζί με την δήλωση απόδοσης τελών χαρτοσήμου υποβάλλαμε και βεβαιώσεις για την καταβολή των ποσών από την εταιρεία και αναφέρεται σ' αυτές ότι τα ποσά καταβλήθηκαν σταδιακά **από 1/1/2006 έως 20/10/2006** (προσάγονται βεβαιώσεις, δηλώσεις και διπλότυπα).

Ο έλεγχος (έκθεση σελ. 88-89), αν και υπολαμβάνει –μάλλον από παραδρομή- ότι οι οικονομικές διευκολύνσεις δόθηκαν από 1/1/2006 έως **20/1/2006**, πάντως δεν αμφισβητεί την χορήγηση των ανωτέρω ποσών σε εμάς. Εν τούτοις δεν κάνει τα ποσά αυτά δεκτά προς κάλυψη των πιο πάνω τεκμηρίων της χρήσης 2006 με την μη νόμιμη αιτιολογία ότι δεν διαπιστώθηκε να έχουν συναφθεί σχετικές συμβάσεις δανείων με την εταιρεία. Επιπρόσθετα (και αντιφατικά) αναφέρει αόριστα ότι δεν προκύπτει αν είχε την δυνατότητα η εταιρεία να καταβάλει άτοκα οικονομικές ενισχύσεις σε μας.

Οι αιτιάσεις του ελέγχου δεν ευσταθούν. Ποτέ δεν ισχυριστήκαμε πως πρόκειται για δάνεια αλλά με τα έγγραφα, που συνυποβλήθηκαν με τις δηλώσεις φορολογίας εισοδήματος και τέθηκαν στη συνέχεια στην διάθεση του ελέγχου, σαφώς αναφερόμαστε σε ταμειακές διευκολύνσεις. Πράγματι, το ποσό της ταμειακής διευκόλυνσης λαμβάνεται υπ' όψιν, σύμφωνα με το άρθ. 19 παρ. 2 περ. β' του Ν.2238/1994, προς κάλυψη τεκμηρίου ανέγερσης, όπως εξηγήσαμε ειδικότερα στην παρ. (1.2.2) πιο πάνω, στην οποία και αναφερόμαστε προς αποφυγή επαναλήψεων. Σχετικά με τον αόριστο ισχυρισμό της φορολογικής αρχής, ότι δεν διαπίστωσε κατά πόσον η εταιρεία είχε επαρκείς οικονομικές δυνατότητες για να μας χορηγήσει τις διευκολύνσεις αυτές, **προσκομίζουμε ως νέο στοιχείο** τον επίσημο **δημοσιευμένο ισολογισμό** της χρήσης (ΦΕΚ), από τον οποίο

προκύπτει ότι η εταιρεία είχε σημαντικά έσοδα (€1.317.226) και ίδια κεφάλαια (€2.410.903) και σύνολο ενεργητικού άνω των €9.000.000, έτσι ώστε γίνεται φανερό ότι είχε την οικονομική δυνατότητα να μας παράσχει τις πιο πάνω ταμειακές διευκολύνσεις.

Επομένως, κακώς και παρά τον νόμο, δεν έγιναν δεκτά τα ως άνω ποσά των €220.000 για τον καθένα από εμάς, δηλ. €440.000 συνολικά και για τους δύο. Περαιτέρω, προσθέτοντας το ποσό των €709.658,07 (που περισσεύει από την προηγούμενη χρήση) προκύπτει συνολικό ποσό €1.149.658,07, που υπερκαλύπτει όλα τα τεκμήρια της χρήσης αυτής, τα οποία ανέρχονται σε €300.373,73 για τον πρώτο από εμάς και €318.831,64 για την δεύτερη και συνολικά και για τους δύο σε €691.205,37.

Τέλος, από την πιο πάνω ανάλυση είναι πρόδηλο ότι πράγματι είχαμε τα χρήματα να ανεγείρουμε την οικοδομή και δεν αποκρύψαμε οποιοδήποτε εισόδημα ούτε επικαλεστήκαμε οποιοδήποτε μη αληθινό ποσό (έσοδο) προς κάλυψη τεκμηρίων. Οι αντιρρήσεις του ελέγχου αφορούν κυρίως θέματα τήρησης τύπου (π.χ. έγγραφη σύμβαση δανείου, χρήση χρημάτων του τραπεζικού δανείου ανέγερσης για εξυπηρέτηση υποχρεώσεων της οικογενειακής εταιρείας μας, χρήματα της οποίας όμως είχαμε ήδη χρησιμοποιήσει –με ταμειακή διευκόλυνση- ώσπου να εκταμιευθεί το δάνειο κλπ.), ενώ σε πολλά σημεία της έκθεσης ελέγχου μνημονεύεται –αναπόφευκτα- ότι τα χρήματα υπήρχαν, πέραν του ότι και το(σε τακτικό έλεγχο της εταιρείας μας) διαπίστωσε και επιβεβαίωσε την καταβολή σε μας των ποσών των ταμειακών διευκολύνσεων. Είναι λοιπόν καταφάνερο ότι άδικα (και απροσδόκητα) μας επιβλήθηκε το πιο πάνω εξωπραγματικό ποσό φόρων, περίπου €1.100.000 συνολικά, που μπορεί να μας εξοντώσει χωρίς αιτία.

B. Επί του δικαιώματος του δημοσίου για την έκδοση καταλογιστικών πράξεων

Το δικαίωμα του δημοσίου για την επιβολή των πιο πάνω φόρων έχει παραγραφεί ήδη στις 31.12.2013, ενώ τα πιο πάνω φύλλα ελέγχου επιδόθηκαν μετά την συμπλήρωση της παραγραφής στις 9.1.2014. Ειδικότερα:

α) Με τις διατάξεις του άρθρου 84 του Ν. 2238/94 ορίζονται τα εξής:

“Άρθρο 84 Παραγραφή

1. Η κοινοποίηση φύλλου ελέγχου, κατά τις διατάξεις του άρθρου 69, δεν μπορεί να γίνει μετά την πάροδο πενταετίας από το τέλος του έτους μέσα στο οποίο λήγει η προθεσμία για την επίδοση της δήλωσης. Το δικαίωμα του Δημοσίου για επιβολή του φόρου παραγράφεται μετά την πάροδο της πενταετίας.

2. Κατ’ εξαίρεση, η βεβαίωση του φόρου μπορεί να γίνει και μετά την πάροδο πενταετίας αν η εγγραφή στο όνομα της ομόρρυθμης, ετερόρρυθμης εταιρίας, κοινοπραξίας, κοινωνίας και αστικής εταιρίας, σύμφωνα με το άρθρο 64, έγινε οριστική μετά την πάροδο αυτής, όχι όμως και πέρα από έξι (6) μήνες από την κοινοποίηση στον προϊστάμενο της δημόσιας οικονομικής υπηρεσίας της απόφασης του διοικητικού δικαστηρίου ή από την οριστικοποίηση της εγγραφής με διοικητική επίλυση της διαφοράς ή λόγω μη άσκησης ή εκπρόθεσμης άσκησης προσφυγής.

3. Εξαιρετικώς, επίσης, δύναται να κοινοποιηθεί φύλλο ελέγχου και μετά την πάροδο της πενταετίας: α) Αν το φύλλο ελέγχου που κοινοποιήθηκε εντός της πενταετίας ακυρωθεί μετά την πάροδο αυτής, γιατί ο φορολογούμενος δεν έλαβε γνώση αυτού. β) Αν εντός της πενταετίας κοινοποιήθηκε το φύλλο ελέγχου σε πρόσωπο, που δεν έχει φορολογική υποχρέωση, συνολικά ή μερικά. γ) Αν η έκδοση του φύλλου ελέγχου έγινε από αναρμόδια δημόσια οικονομική υπηρεσία ή έγινε για οικονομικό έτος διαφορετικό από εκείνο στο οποίο υπάγεται το φορολογητέο εισόδημα. δ) Αν το φύλλο ελέγχου που εκδόθηκε εμπρόθεσμα ακυρωθεί μετά την πάροδο αυτής.

4. Το δικαίωμα του Δημοσίου για την ενέργεια αρχικής ή συμπληρωματικής φορολογικής εγγραφής και την επιβολή φόρων, πρόσθετων φόρων, για φορολογικές παραβάσεις, παραγράφεται μετά την πάροδο δεκαετίας, εφόσον η μη ενάσκησή του, έστω και κατά ένα μέρος, οφείλεται:

α) Στην από πρόθεση πράξη ή παράλειψη του φορολογουμένου με τη σύμπραξη του αρμόδιου φορολογικού οργάνου.

β) Σε οποιαδήποτε από τις περιπτώσεις που αναφέρονται στην παράγραφο 2 του άρθρου 68 ανεξάρτητα από το εάν έχει εκδοθεί και κοινοποιηθεί ή όχι, αρχικό φύλλο ελέγχου¹

Όταν τα συμπληρωματικά στοιχεία περιέρχονται στον προϊστάμενο της δημόσιας οικονομικής υπηρεσίας το τελευταίο έτος της παραγραφής, ο χρόνος αυτής παρατείνεται για ένα ακόμη ημερολογιακό έτος.

5. Αν δεν υποβληθεί δήλωση φορολογίας εισοδήματος ή δήλωση απόδοσης παρακρατούμενων φόρων ή δήλωση φόρου εισοδήματος του άρθρου 64, το δικαίωμα του Δημοσίου να κοινοποιήσει το φύλλο ελέγχου ή την πράξη καταλογισμού φόρου του άρθρου 64, παραγράφεται μετά την πάροδο δεκαπέντε (15) ετών από τη λήξη της προθεσμίας για την επίδοση της δήλωσης.

Σε περίπτωση υποβολής των πιο πάνω δηλώσεων κατά τη διάρκεια του τελευταίου έτους πριν από την ημερομηνία λήξης του χρόνου παραγραφής, το δικαίωμα του Δημοσίου για την κοινοποίηση φύλλου ελέγχου παραγράφεται μετά την πάροδο τριετίας από τη λήξη του έτους υποβολής της δήλωσης.

6. Αν το φύλλο ελέγχου ακυρωθεί για τυπικούς λόγους με απόφαση διοικητικού δικαστηρίου η οποία κοινοποιείται στον αρμόδιο προϊστάμενο της δημόσιας οικονομικής υπηρεσίας το τελευταίο έτος της παραγραφής του ή μετά τη συμπλήρωση του χρόνου της παραγραφής, ο προϊστάμενος της δημόσιας οικονομικής υπηρεσίας μπορεί να εκδώσει και να κοινοποιήσει νέο φύλλο ελέγχου μέσα σε ένα έτος από την κοινοποίηση της απόφασης.

7. Η κατά του Δημοσίου απαίτηση προς επιστροφή φόρου παραγράφεται μετά τρία (3) έτη από την ημερομηνία της εμπρόθεσμης υποβολής της δήλωσης ή αν υποβληθεί εκπρόθεσμα η δήλωση, μετά τρία (3) έτη από την ημερομηνία που η δήλωση αυτή όφειλε να είχε υποβληθεί. Αν

¹ Η περίπτωση β' της παραγράφου 4 τέθηκε όπως αντικαταστάθηκε με την παραγρ. 6 του άρθρου 13 του ν. 3522/2006
Η περίπτωση που αντικαταστάθηκε είχε ως εξής:

«β) Σε οποιαδήποτε από τις περιπτώσεις που αναφέρονται στην παράγραφο 2 του άρθρου 68.»

υποβληθεί ανακλητική δήλωση ή δήλωση με επιφύλαξη, η αξίωση για την επιστροφή του φόρου παραγράφεται μετά τρία (3) έτη από την ημέρα της με οποιονδήποτε τρόπο αποδοχής της.

Η αξίωση για επιστροφή φόρου βάσει υποβληθείσας εμπρόθεσμης δήλωσης αναβιώνει από την κοινοποίηση φύλλου ή πράξης ελέγχου.

Ως προς τα λοιπά θέματα της παραγραφής εφαρμόζονται οι διατάξεις του δημοσίου λογιστικού (Ν. 2362/1995), όπως εκάστοτε ισχύουν”.

Περαιτέρω στην φορολογία εισοδήματος μέχρι τον κρίσιμο χρόνο κοινοποίησης των προσβαλλόμενων πράξεων (09/01/2014) ίσχυσαν τα εξής:

αα) **Άρθρο 11 του Ν. 3513/2006 (ΦΕΚ 265 ΤΑ΄/5-12-2006)**

”Οι προθεσμίες παραγραφής που λήγουν στις 31/12/2006 και 31/12/2007, ημερομηνίες μετά τις οποίες παραγράφεται το Δικαίωμα του Δημοσίου για κοινοποίηση φύλλων ελέγχου επιβολής φόρων, τελών και εισφορών, παρατείνεται μέχρι 31/12/2008.....”.

ββ) **Άρθρο 29 του Ν. 3697/2008 (ΦΕΚ 194 ΤΑ΄/25-9-2008)**

”Η προθεσμία της παραγραφής που λήγει στις 31/12/2008, ημερομηνία μετά την οποία παραγράφεται το δικαίωμα του Δημοσίου για κοινοποίηση φύλλων ελέγχου επιβολής φόρων, τελών και εισφορών, παρατείνεται μέχρι 31/12/2009.....”.

γγ) **Άρθρο 10 του Ν. 3790/2009 (ΦΕΚ 143 ΤΑ΄/7-8-2009)**

”Η προθεσμία παραγραφής που λήγει στις 31/12/2009, ημερομηνία μετά την οποία παραγράφεται το δικαίωμα του Δημοσίου για κοινοποίηση φύλλων ελέγχου ή πράξεων επιβολής φόρων, τελών και εισφορών, παρατείνεται μέχρι 30/6/2010”.

δδ) **Άρθρο 82 του Ν> 3842/2010 (ΦΕΚ 58 ΤΑ΄/24-4-2010)**

”Η προθεσμία παραγραφής που λήγει στις 30/6/2010 ημερομηνία μετά την οποία παραγράφεται το δικαίωμα του Δημοσίου για κοινοποίηση φύλλων ελέγχου ή πράξεων επιβολής φόρων, τελών και εισφορών, παρατείνεται μέχρι 31/12/2010”.

εε) **Άρθρο 12§7 του Ν. 3888/2010 (ΦΕΚ 175 ΤΑ/30-9-2010)**

”Η προθεσμία παραγραφής που λήγει στις 31/12/2010, ημερομηνία μετά την οποία παραγράφεται το δικαίωμα του Δημοσίου για κοινοποίηση φύλλων ελέγχου ή πράξεων επιβολής φόρων, τελών και εισφορών παρατείνονται μέχρι 31/12/2011.....”.

στστ) **Άρθρο 18§2 του Ν. 4002/2011 (ΦΕΚ 180 ΤΑ΄/22-8-2011)**

”Η προθεσμία παραγραφής που λήγει στις 31/12/2011, ημερομηνία μετά την οποία παραγράφεται το δικαίωμα του Δημοσίου για κοινοποίηση φύλλων ελέγχου ή πράξεων επιβολής φόρων, τελών και εισφορών, παρατείνεται μέχρι 31/12/2012”.

ζζ) **Άρθρο δεύτερο, παράγραφος 1 Ν. 4098/2012 (ΦΕΚ 249 ΤΑ΄/20-12-2012)**

”Η προθεσμία παραγραφής του δικαιώματος του Δημοσίου για κοινοποίηση φύλλων ελέγχου ή πράξεων επιβολής φόρων, τελών και εισφορών που λήγει στις 31/12/2012, παρατείνεται μέχρι 31/12/2013”.

ηη) **Άρθρο 22 Ν. 4203/2013 (ΦΕΚ 235 Τ. Α΄/1-11-2013)**

“Οι προθεσμίες παραγραφής του δικαιώματος του Δημοσίου για κοινοποίηση φύλλων ελέγχου και κάθε άλλης πράξης επιβολής φόρων, τελών, προστίμων ή εισφορών, που λήγουν στις 31.12.2013, παρατείνονται κατά δύο (2) έτη από τη λήξη τους στις ακόλουθες περιπτώσεις: α).....β) για υποθέσεις, για τις οποίες έχουν εκδοθεί κατά τη δημοσίευση του παρόντος ή θα εκδοθούν μέχρι τις 31.12.2013 εισαγγελικές παραγγελίες, εντολές ελέγχου,.....”

Από τις ανωτέρω διατάξεις συνάγεται ότι η παραγραφή του δικαιώματος του Δημοσίου για κοινοποίηση φύλλων ελέγχου ρυθμίζεται στις διατάξεις του άρθρου 84 του Ν. 2238/94 και ορίζεται πενταετής. Η ρύθμιση δε αυτή είναι πάγια.

Περαιτέρω οι μετέπειτα παρατάσεις που θεσπίστηκαν με τους Νόμους 3513/2006, 3697/2008, 3790/2009, 3842/2010, 3888/2010, 4002/2011, 4098/2012 και 4203/2013 ορίζουσες γενικώς περί παραγραφής που έληγε στις 31/12/2006, 31/12/2007, 31/12/2008, 31/12/2009, 30/6/2010, 31/12/2010, 31/12/2011, 31/12/2012 και 31/12/2013 και παρατάθηκε μέχρι 31/12/2008, 31/12/2009, 30/6/2010, 31/12/2010, 31/12/2011, 31/12/2012, 31/12/2013 και κατά δύο έτη ακόμη (έως 31.12.2015) αντίστοιχα, **καταλαμβάνουν μόνο τις περιπτώσεις που το πρώτον η παραγραφή έληγε στις προαναφερθείσες ημερομηνίες** (ώστε η πενταετής παραγραφή παρατείνεται και με αυτούς τους νόμους σε έξι και πεντέμισι έτη) και δεν καταλαμβάνουν, εφόσον ρητώς, ειδικώς και σαφώς δεν ορίζουν, και τις περιπτώσεις προγενεστέρων διαχειριστικών περιόδων που η προθεσμία παραγραφής έληγε μεν στις αντίστοιχες ως άνω ημερομηνίες, όμως λόγω παράτασης του χρόνου παραγραφής με προγενέστερα νομοθετήματα. Στις περιπτώσεις που ο νομοθέτης θέλησε να διαλάβει στην ρυθμιζόμενη παράταση παραγραφής και τη δεύτερη αυτή περίπτωση, ρητώς, σαφώς και ειδικώς το όρισε (βλ. διάταξη της παραγράφου 10 του άρθρου 5 του Ν. 3296/2004 ΦΕΚ 253 τσ'14-12-2004) με την οποία ορίστηκε ότι:

“Η προθεσμία παραγραφής των υποθέσεων του οικονομικού έτους 1999 (χρήση 1998) καθώς και των υποθέσεων προηγούμενων ετών για τις οποίες έχει παραταθεί ο χρόνος παραγραφής, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 19 του Ν. 3091/2002 και του άρθρου 22 του Ν. 3212/2003, η οποία λήγει στις 31.12.2004 ημερομηνία μετά την οποία παραγράφεται το δικαίωμα του Δημοσίου για την κοινοποίηση φύλλων ελέγχου επιβολής φόρου, τελών και εισφορών, παρατείνεται για ένα (1) έτος από τη λήξη της...”, επίσης βλ. Α.Ν. 515 της 24/27.8.1968. «Περί παρατάσεως του χρόνου παραγραφής του δικαιώματος του δημοσίου προς επιβολήν φόρων. (Α. 186)». Άρθρον μόνον. «1. Η υπό της διατάξεως του άρθρου 1 του Α.Ν. 142/1967 “περί παρατάσεως του χρόνου παραγραφής και άλλων τινων φορολογικών διατάξεων” προβλεπόμενη παράτασις επί εν έτος του χρόνου παραγραφής του δικαιώματος του δημοσίου προς επιβολήν πάσης φύσεως φόρων ορίζεται εις εν έτος και έξι μήνας». Η ως άνω ερμηνευτική παραδοχή συμπορεύεται με τη συνταγματική αρχή της ισότητας, αφού για όλες τις προαναφερθείσες περιπτώσεις η παράταση της παραγραφής ορίζεται σε πεντέμισι και έξι έτη αλλά προεχόντως με τις εκ της αρχής του Κράτους δικαίου ευθέως συναγόμενες επί μέρους συνταγματικές αρχές της νομικής ασφάλειας και της προστατευομένης εμπιστοσύνης ιδίως εκ των άρθρων 2 παρ. 1 και 5 παρ. 1 του Συντ. (πρβλ. και ΣτΕ 1508/2002, 4170/1980 και ΔΕΑ 2992/2009) καθόσον μάλιστα και το ΔΕΚ στο όνομα των

αρχών «της ασφάλειας δικαίου και της προστασίας των ιδιωτών» επιβάλλει στα Κράτη μέλη τη σαφή διατύπωση των κανόνων δικαίου. Η «μη διφορούμενη διατύπωση επιτρέπει στους ενδιαφερόμενους να γνωρίζουν τα δικαιώματα και τις υποχρεώσεις τους με τρόπο σαφή και ακριβή και στα δικαστήρια να ελέγχουν την τήρηση των κανόνων αυτών». {βλ. ΔΕΚ 30.1.85, Επιτροπή κατά Δανίας, υποθ. 143/83, Συλ. 1985. 427. Η νομολογία αυτή χαρακτηρίζεται πάγια: ΔΕΚ 21.6.88, Επιτροπή κατά Ιταλίας, υποθ. 257/88, Συλ. 3249, 28.4.93, Επιτροπή κατά Ιταλίας, υποθ. C- 30691, Συλ. 2151, Υποθ. C-427/10 Προτάσεις του Γενικού Εισαγγελέα της 15/9/2011 σημ. 13 και της 10^{ης} Σεπτεμβρίου 2009, C-201/08, Plantanol (Συλ. 2009, σ. 1-8343, σκέψη 43 και εκεί παρατιθέμενη νομολογία και σκέψη 45)}.

(Διοικ. Εφετείο Χανίων τριμελές 24/2013, Διοικ. Εφετείο Θεσσαλονίκης τμ. Δ' 55/2011).

Συνεπώς ο χρόνος παραγραφής για τα οικ. έτη 2001, 2002, 2003, 2004, 2005, 2006, 2007 και 2008 (αντίστοιχες διαχειριστικές περίοδοι 1/1-31/12/2000, 1/1-31/12/2001, 1/1-31/12/2002, 1/1-31/12/2003, 1/1-31/12/2004, 1/1-31/12/2005, 1/1-31/12/2006 και 1/1-31/12/2007) συμπληρώθηκε στις 31/12/2006, 31/12/2007, 31/12/2008, 31/12/2009, 31/12/2010, 31/12/2011, 31/12/2012 και 31/12/2013 αντίστοιχα.

Γ. Λόγοι για τον περιορισμό των πρόσθετων φόρων

Για τους παραπάνω λόγους ζητάμε την ακύρωση των πιο πάνω φύλλων ελέγχου και την πλήρη απαλλαγή μας, άλλως την μεταρρύθμισή τους με την μείωση της φορολογητέας ύλης που υπήχθη στην φορολογία εισοδήματος αλλά και την μείωση των πρόσθετων φόρων, που αναλογούν στις με βάση την απόφασή σας διαφορές των φόρων μεταξύ ελέγχου και δηλώσεων, σύμφωνα με τα οριζόμενα στις διατάξεις του άρθρου 2§8 του Ν. 2523/97 και αυτές τις ΠΟΛ. 1072/8-4-2011, οι οποίες ως ευνοϊκότερες εξακολουθούν να ισχύουν για τις πιο πάνω υποθέσεις των χρήσεων 2003-2006, για τις οποίες εκδόθηκαν φύλλα ελέγχου πριν τις 31/12/2013.

Διαφορετική ερμηνεία του νόμου θα οδηγούσε όχι μόνο σε παράβαση της αρχής της ευρύθμου και χρηστής διοικήσεως αλλά και του Συντάγματος, αφού γίνεται παγίως δεκτό ότι προκειμένου περί (δυσμενών) ατομικών διοικητικών πράξεων, όπως είναι οι πράξεις επιβολής κύριων και πρόσθετων φόρων, πρέπει να εφαρμόζονται εκείνες οι διατάξεις, που προβλέπουν την επιεικέστερη μεταχείριση για τον διοικούμενο.

Επί της από και με αριθμό πρωτοκόλλου ενδικοφανούς προσφυγής του του και της, σύζυγος, η οποία κατατέθηκε εμπρόθεσμα και μετά την μελέτη και την αξιολόγηση όλων των υφιστάμενων στο σχετικό φάκελο εγγράφων και των προβαλλόμενων λόγων της ενδικοφανούς προσφυγής, **επαγόμαστε τα ακόλουθα:**

Ως προς τον προσδιορισμό και την ανάλωση κεφαλαίου προηγούμενων ετών.

Με βάση τις διατάξεις του άρθρου 19 παρ. 2ζ του ΚΦΕ ο προσφεύγων είναι δυνατόν να επικαλεστεί ανάλωση από το οικ. έτος 1994 και όλα τα επόμενα έως και το προηγούμενο του κρινόμενου ήτοι το οικ. έτος 2002 (βλ. το με [Αρ.Πρωτ.: Δ12Α 1148627 ΕΞ2013](#) έγγ. Υπ.Οικ. που αφορά την ανάλωση κεφαλαίου προηγούμενων ετών, στο οποίο αναφέρεται ότι, τα έτη αυτά θα πρέπει να είναι συνεχόμενα και να φθάνουν μέχρι το προηγούμενο του κρινόμενου έτους, σχετ. έγγραφα Υπ. Οικ. 1087172/1642/Α0012/25.10.2005, 1085447/1986/Α0012/24.10.2006).

Οι προσφεύγοντες με την με Α.Π./2002 αίτησή τους προς την Δ.Ο.Υ. αιτήθηκαν ανάλωση για το οικ. έτος 2002. Σε απάντηση της αίτησης η Δ.Ο.Υ. με το με Α.Π./2003 απαντητικό σημείωμα αναφέρει ότι μετά από έλεγχο στις δηλώσεις φόρου εισοδήματος οικ. ετών 1997-2001 δεν προκύπτει κεφάλαιο επομένως η εκκ/ση για το οικ. έτος 2002 είναι ορθή. Η προθεσμία προσφυγής κατά του παραπάνω απαντητικού σημειώματος και των αποτελεσμάτων του ελέγχου ανάλωσης που διενήργησε η Δ.Ο.Υ. έχει παρέλθει προ πολλού, ενώ οι χρήσεις προ του διαχειριστικού έτους 2000 (έως χρήση 1999) έχουν υποπέσει ήδη σε παραγραφή. Κατά συνέπεια τα αποτελέσματα του ελέγχου ανάλωσης της Δ.Ο.Υ. ως προς τα οικ. έτη έως το 2000 θεωρούνται οριστικά..

Οι προσφεύγοντες με το με αρ. πρωτ./2014 έγγραφο της Κεντρικής Υπηρεσίας του Ταμείου Παρακαταθηκών και Δανείων που μας κατέθεσαν και από το οποίο προκύπτει ότι με την με αρ./1995 ΚΥΑ απαλλοτριώθηκε ακίνητο ιδιοκτησίας τους με αρ. κτηματολογικού πίνακαστον Δήμο επί της οδού από το οποίο έλαβαν συνολική αποζημίωση (1/2 έκαστος) ποσού 291.474,68€ (προσωρινή αποζημίωση ΦΕΚ αρ./1999 99.320.000δρχ) από το οποίο παρακρατήθηκε και αποδόθηκε στον Δικηγορικό Σύλλογο ποσό 4.779.600δρχ ή 14.026,70€, πλέον ποσού 22.421,13€ (7.640.000 δρχ) ως διαφορά προσωρινής και οριστικής αποζημίωσης το οποίο τους αποδόθηκε με το με αρ./2001 χρηματικό ένταλμα.

Το ποσό αυτό αποτελεί ΑΔΙΑΜΦΙΣΒΗΤΗΤΑ ποσό από διάθεση περιουσιακών στοιχείων το οποίο βάσει των διατάξεων του άρθρου 19 παρ. 2γ του Κ.Φ.Ε. (ν2238/94) και καθώς δεν δηλώθηκε στην δήλωση του οικείου έτους που υπέβαλλαν οι προσφεύγοντες, αλλά προσκομίστηκε ως **νέο** στοιχείο κατά την εξέταση της παρούσης δύναται (δεν υποχρεούται) να ληφθεί υπόψη. Καθώς Ν.Π.Δ.Δ. κατέβαλλε το ποσό αυτό και κατά συνέπεια δεν αμφισβητείται, ούτε εγείρονται ερωτήματα ως προς τον χρόνο καταβολής, για λόγους χρηστής διοίκησης θα πρέπει να ληφθεί υπόψη ως προς τον προσδιορισμό του προκύπτοντος κεφαλαίου, για το εισπραχθέν προ της χρήσης 2000 στο 1^ο ελεγχόμενο έτος το οποίο δεν έχει υποπέσει σε παραγραφή (βλ. σχετ. απάντηση Υπ.Οικ. Αριθ. πρωτ.: 1046192/782/Α0012/ Αθήνα, 2 Μαΐου 2008), ήτοι το οικ. έτος 2001.

Περαιτέρω επειδή ο έλεγχος δεν έλαβε υπόψη του στο οικ. έτος 2005 (χρήση 2004) ως ποσό για κάλυψη του τεκμηρίου, και στα επόμενα ως μεταφερόμενο κεφάλαιο ποσό 120.698,54€ από την πώληση ισογείου διαμερίσματος του προσφεύγοντος επί της οδού στην

..... στην χρήση 2003 με το με αρ. /2003 συμβόλαιο του συμβ/φου
....., του οποίου οι 12 δόσεις θα καταβάλλονταν από 10.059,00€ κάθε μήνα, με την πρώτη να ξεκινάει από 31-1-2004, με την αιτιολογία ότι είναι μεταγενέστερες της πληρωμής της με αρ. (.....) επιταγής της ποσού 339.642,14€, με την οποία κατέβαλε ποσό στην κατασκευαστική εταιρεία για την ανέγερση ακινήτου . Ο ισχυρισμός αυτός απόρριψης του συγκεκριμένου ποσού από δεν είναι ορθός καθώς αφενός το ποσό αυτό δύναται να καλύψει, κατά το ποσοστό της δαπάνης που αναλογεί στους προσφεύγοντες, όλες τις επόμενες επιταγές του έτους 2004 ήτοι ποσά 256.300,00€ (αρ. επιταγής /2004 τράπεζα), 20.110,24€ (αρ. επιταγής /2004), 150.000,00€ (αρ. επιταγής /2004 τράπεζα), 168.600€ (αρ. επιταγής /2004), 130.000,00€ (αρ. επιταγής /2004 τράπεζα), 130.000,00€ (αρ. επιταγής /2004) καθώς και όλες τις επόμενες δόσεις των χρήσεων που ακολουθούν (εφόσον απομένει υπόλοιπο). Επειδή επιπλέον το ποσό αυτό είναι δυνατόν να καλύψει τεκμήρια διαβίωσης της χρήσης 2004 και επομένων χρήσεων (εφόσον απομένει υπόλοιπο). Για τους λόγους αυτούς το ποσό αυτό πρέπει να γίνει δεκτό για κάλυψη δαπανών των άρθρων 16 και 17 του ΚΦΕ της χρήσης 2004 και εφόσον υπάρχει περίσσειμα των επομένων χρήσεων.

Επειδή ο έλεγχος με τον ίδιο ισχυρισμό δεν δέχθηκε ως ποσό για κάλυψη τεκμηρίων ποσό 5.512,28€ της προσφεύγουσας από την πώληση ποσοστού 0.5% εξ' αδιαιρέτου αγροτεμαχίου βρισκόμενο στην θέση «..... –» στο με το με αρ. /2004 συμβόλαιο της συμβ/φου – Το ποσό αυτό για τους ίδιους λόγους πρέπει να γίνει δεκτό για κάλυψη δαπανών των άρθρων 16 και 17 του ΚΦΕ της χρήσης 2004.

Ως προς την αναγνώριση του ποσού του δανείου των 1.210.000€ (κατά το ποσό συμμετοχής κάθε προσφεύγοντα) ως ποσό για κάλυψη τεκμηρίου.

Επειδή σύμφωνα με τις διατάξεις της περίπτωσης ε' της [παραγράφου 2 του άρθρου 19 του Ν. 2238/1994](#), η προστιθέμενη διαφορά τεκμηρίων περιορίζεται ή καλύπτεται, μεταξύ άλλων, με δάνεια, τα οποία έχουν ληφθεί και αποδεικνύονται με έγγραφα στοιχεία που φέρουν βέβαιη χρονολογία. Ειδικώς, όταν πρόκειται για την κάλυψη της προστιθέμενης διαφοράς τεκμηρίων κατά το ποσό που προέρχεται από δαπάνη του άρθρου 17, το ποσό του δανείου λαμβάνεται υπόψη εφόσον από το οικείο έγγραφο αποδεικνύεται ότι έχει ληφθεί πριν από την πραγματοποίηση της σχετικής δαπάνης.

Ακόμα επειδή, στην 1037956/356/0012/ [ΠΟΛ. 1094/23.3.1989](#) εγκύκλιο αναφέρεται ότι τα δάνεια τα οποία λαμβάνονται υπόψη για την κάλυψη ή τον περιορισμό της διαφοράς τεκμηρίων δεν πρέπει να έχουν ληφθεί για άλλο σκοπό π.χ. βιοτεχνικά δάνεια ή δάνειο για αγορά περιουσιακού

στοιχείου που η αντίστοιχη δαπάνη του δεν αποτελεί τεκμήριο που θέλει να καλύψει ο φορολογούμενος.

Επειδή η θέση του ελέγχου ότι το προϊόν του δανείου καταβλήθηκε και συνεπώς ελήφθη για άλλο σκοπό (κάλυψη υποχρεώσεων της επιχείρησης) από αυτόν για τον οποίο δηλώθηκε (στεγαστικό), είναι απόλυτα τεκμηριωμένη κατά το εκταμιευθέν μέρος των 176.417,16€ και 589.783,80€ και 197.700€ στην χρήση 2004, που δόθηκε για την εξόφληση υποχρεώσεων της εταιρείας Κατά συνέπεια νομίμως δεν αναγνώρισε το ποσό αυτό ως ποσό για κάλυψη της τεκμαρτής δαπάνης του οικείου και των επομένων ετών κατ' εφαρμογή της περίπτωσης ε' της [παραγράφου 2 του άρθρου 19 του Ν. 2238/1994](#) όπως έχει ερμηνευτεί και ισχύει.

Περαιτέρω επειδή οι προσφεύγοντες δεν προσκόμισαν αποδεικτικά στοιχεία που να τεκμηριώνουν ότι τα τιμολόγια εκδοθέντα από την εταιρεία προς αυτούς, τα οποία εμφανίζεται να εξοφλήθηκαν από την εταιρεία στην χρήση 2003: ποσών 152.375€, 152.375€ στην χρήση 2004: ποσών 256.300€, 150.000€, 30.000€, **δεν εξοφλήσαν στην συνέχεια από αυτούς στην εταιρεία (ως βραχυπρόθεσμη διευκόλυνση ή ακόμα δάνειο)**, καθώς δεν προσκόμισαν ούτε στον έλεγχο ούτε στην Υπηρεσία μας καρτέλες των ατομικών τους λογαριασμών (λογαριασμών εταίρων) και μηνιαία ισοζύγια της εταιρείας ούτε συμβάσεις δανείων με βεβαία ημερομηνία. Επειδή σύμφωνα με τις διατάξεις της περίπτωσης ε' της [παραγράφου 2 του άρθρου 19 του Ν. 2238/1994](#), η προστιθέμενη διαφορά τεκμηρίων περιορίζεται ή καλύπτεται, μεταξύ άλλων, με δάνεια, τα οποία έχουν ληφθεί και αποδεικνύονται με έγγραφα στοιχεία που φέρουν βέβαιη χρονολογία.

Επειδή ΜΟΝΟΝ από τις καρτέλες, τις συμβάσεις αυτές και τα ισοζύγια (τα οποία έχουν βεβαία χρονολογία) θα προέκυπτε εάν το προϊόν του δανείου δόθηκε από τους προσφεύγοντες στην εταιρεία στην συνέχεια προηγούμενων υποχρεώσεων τους (οφειλής) προς αυτή, καθώς **και όλες οι καταβολές και διευκολύνσεις προς και από την ως άνω εταιρεία** που αποτελούν τεκμήριο βάσει του άρθρου 17 παρ. ε και στ του ΚΦΕ. Επίσης θα προέκυπτε εάν υφίσταται προηγούμενο υπόλοιπο δανείων – διευκολύνσεων καθώς και επόμενα δάνεια – διευκολύνσεις προς και από την εταιρεία. Ελλείψει των παραπάνω στοιχείων και βάσει των παρατιθέμενων στην οικεία έκθεση διαπιστώσεων και πορισμάτων, προκύπτει μη επαρκώς αποδεδειγμένος, και συνεπώς δεν είναι δυνατόν αν γίνει δεκτός, ο ισχυρισμός των προσφευγόντων περί της αναγνώρισης του ποσού του επίμαχου δανείου ως ποσό για κάλυψη της δαπάνης, των 1.210.000€ της τραπεζής κατά το εκταμιευθέν μέρος των 176.417,16€ και 589.783,80€ και 197.700€ στην χρήση 2004, που δόθηκε για την εξόφληση υποχρεώσεων της εταιρείας διότι ο πραγματικός σκοπός για τον οποίον ελήφθη προέκυψε ότι δεν ήταν ο δηλωθείς «στεγαστικό δάνειο» αλλά για κάλυψη των υποχρεώσεων της εταιρείας που δεν αποτέλεσε τεκμήριο για τους προσφεύγοντες και δεν μπορεί να καλύψει άλλα τεκμήρια (μόνον για τον πραγματικό σκοπό που ελήφθη).

Όμως, επειδή όπως έχει γίνει δεκτό από το Υπ. Οικ. δεν είναι μεν δυνατόν για τη μείωση του τεκμηρίου αγοράς ακινήτου να ληφθεί υπόψη τυχόν δάνειο που επικαλείται ο φορολογούμενος, εάν τα χρήματα του δανείου του καταβλήθηκαν μεταγενέστερα από την ημερομηνία πραγματοποίησης της οικείας δαπάνης, ανεξάρτητα του πόσο μικρό (π.χ. λίγων ημερών μόνο) ή μεγάλο είναι το χρονικό διάστημα μεταξύ αυτών των δύο ημερομηνιών. (Σχετ. [ΠΟΛ.1207/9-10-1991](#) και 1009392/180/A0012/8-10-98 έγγραφα). Εάν όμως η εξόφληση του τιμήματος γίνει μετά το χρόνο της αγοράς, όπως αυτό θα προκύπτει από σχετική πράξη και θα αποδεικνύεται από σχετικά έγγραφα, τότε μπορούν να χρησιμοποιηθούν τα χρήματα του δανείου της τράπεζας, εφόσον η εξόφληση του τιμήματος της αγοράς γίνει μετά το χρόνο λήψης του δανείου και κατά συνέπεια δεν θα υφίσταται θέμα τεκμηρίου.

Κατά συνέπεια επειδή στην προκείμενη το υπόλοιπο ποσό του εκταμιευθέντος δανείου, κατά το ποσοστό συμμετοχής του κάθε συνοφειλέτη ήτοι 25% έκαστος, ποσού 246.099,04€ (59.024,77€ σε κάθε προσφεύγοντα) είναι δυνατόν να χρησιμοποιηθεί για κάλυψη της δαπάνης ανέγερσης που έπεται της (ημερομηνία εκταμίευσης) ήτοι ποσά 256.300,00€ (αρ. επιταγής/2004 τράπεζα), 20.110,24€ (αρ. επιταγής/2004), 150.000,00€ (αρ. επιταγής/2004 τράπεζα), 168.600€ (αρ. επιταγής/2004), 130.000,00€ (αρ. επιταγής/2004), 130.000,00€ (αρ. επιταγής/2004). Και αυτό διότι το πραγματικό γεγονός της λήψης του στεγαστικού δανείου για το μέρος των 246.099,04€, σε συνδυασμό με το γεγονός ότι δεν προκύπτει ότι το ποσό των 246.099,04€ (61.524,76€ σε κάθε προσφεύγοντα) χρησιμοποιήθηκε για άλλους σκοπούς από την λήψη του, όπως τα ποσά της προηγούμενης παραγράφου, ενώ πληρούνται οι προϋποθέσεις που τίθενται από την περίπτωση ε' της [παραγράφου 2 του άρθρου 19 του Ν. 2238/1994](#), χωρίς να αποτελεί προϋπόθεση και να εξετάζεται, ούτε να μπορεί να αποδειχθεί περαιτέρω, εάν οι επιταγές που εκδόθηκαν από την από τον λογαριασμό της προσφεύγουσας εξοφλήθηκαν από τους προσφεύγοντες με καταθέσεις που προήλθαν από τα χρήματα αυτά (προϊόν δανείου) ή «από καταθέσεις μετρητών, από είσπραξη ενοικίων κλπ».

Ως προς τον μη υπολογισμό στα τεκμήρια ανέγερσης οικοδομών του άρθρου 17 του ΚΦΕ των προσφευγόντων των ποσών που καταβλήθηκαν από την εταιρεία

Επειδή ο ισχυρισμός περί του μη υπολογισμού στα τεκμήρια του άρθρου 17 του ΚΦΕ (δαπάνη ανέγερσης οικοδομών) των ποσών που εμφανίζονται να καταβλήθηκαν από την εταιρεία σε εξόφληση της οφειλής των προσφευγόντων προς την εταιρεία..... καθώς και οι ταμειακές διευκολύνσεις της εταιρείας προς τους προσφεύγοντες, δεν είναι δυνατόν, για τους ίδιους λόγους να γίνει δεκτός και κυρίως επειδή δεν προκύπτει εάν ακολούθως δόθηκαν χρηματικά ποσά από τους προσφεύγοντες προς την εταιρεία, που αποτελούν τεκμήριο βάσει του άρθρου 17 του ΚΦΕ, όπως

αναλύθηκε παραπάνω, καθώς και βάσει των αναφερομένων στην έκθεση ελέγχου, ο ισχυρισμός αυτός πρέπει να απορριφθεί.

Ως προς τον επιμερισμό του ποσού και των τοκοχρεολυτικών δόσεων του δανείου των 1.210.000€ της τραπεζής στην χρήση 2004.

Επειδή όπως αναλύεται στην οικεία έκθεση ελέγχου και παραπάνω, το μεγαλύτερο μέρος του δανείου των 1.210.000€ της τραπεζής (εκταμιευθέν μέρος των 176.417,16€ και 589.783,80€ και 197.700€ στην χρήση 2004), δόθηκε για την εξόφληση υποχρεώσεων της εταιρείας και όχι για τον σκοπό για τον οποίο δηλώθηκε ότι ελήφθη, κατά συνέπεια ο επιμερισμός του ποσού του δανείου αλλά και των τοκοχρεολυτικών δόσεων ορθά κατανεμήθηκε από τον έλεγχο ισομερώς σε όλους του συνδικαιούχους (καθώς δεν προβλέπεται διαφορετικά από την δανειακή σύμβαση) και όχι ανάλογα με το ποσοστό της αναλογούσης σε καθέναν δαπάνης κατασκευής. Για τους λόγους αυτούς ο ισχυρισμός αυτός κρίνεται ως ουσία αβάσιμος και πρέπει να απορριφθεί.

Ως προς το τεκμήριο ιδιόχρησης ακινήτου

Επειδή ορθά η φορολογική αρχή υπολόγισε τεκμαρτό εισόδημα ιδιόχρησης κατοικίας με βάση το σύνολο των τετραγωνικών μέτρων της μονοκατοικίας των προσφευγόντων στην (.....), ήτοι 625 τμ, με την αιτιολογία ότι αυτή αποτελούσε ενιαία λειτουργική ενότητα με μία παροχή ΔΕΗ, και όχι τα 143 τμ του ισογείου που καταχρηστικά δηλώνονταν από τους προσφεύγοντες. Ακόμα μη νόμιμος προκύπτει ο ισχυρισμός ότι «Ο Προϊστάμενος δεν απέδειξε με αδιάσειστα στοιχεία τον ισχυρισμό του ότι χρησιμοποιούσαμε ολόκληρο το ακίνητο» δεδομένου στην προκείμενη περίπτωση πρόκειται για καταστρατήγηση των τεκμηρίων δια της μεθόδου της υποβολής ανακριβούς δήλωσης, και ουσιαστική αμφισβήτηση τους, της οποίας το βάρος απόδειξης φέρουν οι προσφεύγοντες. Επειδή η ισχυριζόμενη « παλαιότητα της οικοδομής», η οποία άλλωστε δεν ήταν μεγάλη «23 χρόνια κατά τον χρόνο της κατεδάφισης» και η μετέπειτα αξιοποίηση του ακινήτου με την κατεδάφισή του, δεν αποτελούν ικανές αποδείξεις των ισχυρισμών των προσφευγόντων που να ανατρέπουν τις διαπιστώσεις του ελέγχου, όπως αυτές καταγράφονται στην από έκθεση ελέγχου Φορολογίας Εισοδήματος επί της οποίας εδράζονται τα προσβαλλόμενα φύλλα ελέγχου, οι οποίες κρίνονται βάσιμες, αποδεκτές και πλήρως αιτιολογημένες.

Ως προς την παραγραφή.

Επειδή οι παρατάσεις που θεσπίστηκαν με τους Νόμους 3513/2006, 3697/2008, 3790/2009, 3842/2010, 3888/2010, 4002/2011, 4098/2012 και 4203/2013 ορίζουσες γενικώς περί παραγραφής που έληγε στις 31/12/2006, 31/12/2007, 31/12/2008, 31/12/2009, 30/6/2010, 31/12/2010, 31/12/2011, 31/12/2012 και 31/12/2013 και παρατάθηκε μέχρι 31/12/2008, 31/12/2009, 30/6/2010, 31/12/2010, 31/12/2011, 31/12/2012, 31/12/2013 και κατά δύο έτη ακόμη

(έως 31.12.2015) αντίστοιχα, καταλαμβάνουν όλες τις περιπτώσεις που η παραγραφή έληγε στις προαναφερθείσες ημερομηνίες οι διαχειριστικές περιόδους από 1-1-2000 δεν είχαν παραγραφεί τον χρόνο κοινοποίησης των πράξεων και για τον λόγο αυτόν ο ισχυρισμός πρέπει να απορριφθεί ως νόμω αβάσιμος.

Ως προς τον περιορισμό των πρόσθετων φόρων

Επειδή σύμφωνα με το άρθρο πρώτο, παρ. Α, υποπαρ. Α.5, περ. 2β του Ν.4152/2013, ορίζεται ότι οι διατάξεις του άρθρου 70 του ν.2238/1994, ισχύουν για πράξεις που εκδίδονται μέχρι 31/7/2013.

Επειδή σύμφωνα με το Ν.4254/2014 (ΦΕΚ 85/7-4-2014), παρ. Δ, υποπαρ. Δ.2., περ. 21: «Στο άρθρο 66 του ν.4174/2013, όπως ισχύει, μετά την παράγραφο 42 προστίθενται νέοι παράγραφοι 43 και 44 ως εξής: «43....., 44. Από την έναρξη ισχύος του Κώδικα Φορολογικής Διαδικασίας κάθε αίτημα προς τη Φορολογική Διοίκηση, για διοικητικό ή δικαστικό συμβιβασμό, θεωρείται απαράδεκτο και δεν εξετάζεται. Η διάταξη του προηγούμενου εδαφίου, ανεξαρτήτως χρονικών περιορισμών, εφαρμόζεται και για υποθέσεις, οι οποίες ήταν δυνατό να υπαχθούν σε οποιαδήποτε περίπτωση των διατάξεων των άρθρων 70Α και 70Β του ν.2238/1994».

Πρέπει ακόμα να ληφθεί ότι, η συνταγματικότητα των διατάξεων των νόμων δεν αποτελεί αντικείμενο ελέγχου της Υπηρεσίας καθώς η διοίκηση στα πλαίσια της αρχής της νομιμότητας οφείλει να συμμορφώνεται με τις εκάστοτε ισχύουσες νομοθετικές διατάξεις και κάθε διοικητική ενέργεια οφείλει να είναι σύμφωνη προς τον κανόνα δικαίου που διέπει τη δράση της διοίκησης.

Επειδή η Υπηρεσία μας, βάσει των ανωτέρω, δεν είναι αρμόδια για τη διοικητική επίλυση της διαφοράς και τον περιορισμό των πρόσθετων φόρων, το αντίστοιχο αίτημα των προσφευγόντων πρέπει να απορριφθεί ως απαράδεκτο.

Ως προς τους υπόλοιπους λόγους της προσφυγής.

Επειδή οι διαπιστώσεις του ελέγχου, όπως αυτές καταγράφονται στην από έκθεση ελέγχου Φορολογίας Εισοδήματος επί της οποίας εδράζονται τα προσβαλλόμενα φύλα ελέγχου, κρίνονται βάσιμες, αποδεκτές και πλήρως αιτιολογημένες, οι υπόλοιποι λόγοι της υπό κρίση ενδικοφανούς προσφυγής πρέπει να απορριφθούν.

Για τους λόγους αυτούς,

Α π ο φ α σ ί ζ ο υ μ ε

1. Να γίνει μερικώς δεκτή η προσφυγή και να αναγνωριστούν ως ποσά που μειώνουν τα τεκμήρια των άρθρων 16 και 17 του ΚΦΕ :

α) Στην χρήση 2000 ποσό 47.270.200δρχ σε κάθε προσφεύγοντα από απαλλοτρίωση ακίνητου ιδιοκτησίας τους με αρ. κτηματολογικού πίνακα 01 στον Δήμο επί της οδού από το οποίο έλαβαν συνολική αποζημίωση (1/2 έκαστος), β) πλέον στην χρήση 2001

ποσού (7.640.000 δρχ ή 3.820.000δρχ για κάθε προσφεύγοντα) ως διαφορά προσωρινής και οριστικής αποζημίωσης το οποίο τους αποδόθηκε με το με αρ./2001 χρηματικό ένταλμα. γ) Στην χρήση 2004 ποσό 120.698,54€ από την πώληση ισογείου διαμερίσματος του προσφεύγοντος επί της οδού στην στην χρήση 2003 με το με αρ./2003 συμβόλαιο του συμβ/φου του οποίου οι 12 δόσεις θα καταβάλλονταν από 10.059,00€ κάθε μήνα, με την πρώτη να ξεκινάει από 31-1-2004, πλέον ποσό 5.512,28€ της προσφεύγουσας από την πώληση ποσοστού 0.5% εξ' αδιαιρέτου αγροτεμαχίου βρισκόμενο στην θέση «..... –» στο με το με αρ./2004 συμβόλαιο της συμβ/φου – δ) Στην χρήση 2004 ποσό 61.524,76€ σε κάθε προσφεύγοντα εκ του εκταμιευμένου ποσού του δανείου των 1.210.000€ της τραπεζής

2. Κατά συνέπεια των ανωτέρω και στην συνέχεια αφαίρεσης των παραπάνω στοιχείων εκ της προστιθέμενης διαφοράς τεκμηρίων του ελέγχου ως σχετικός πίνακας 1:

- A) Η προστιθέμενη διαφορά τεκμηρίων οικ. έτους 2004 χρήσης 2003 του προσφεύγοντος ποσού 27.876,38€ να διαγραφεί και η προστιθέμενη διαφορά τεκμηρίων της συμπροσφεύγουσας ποσού 23.478,23 να διαγραφεί.
B) Η προστιθέμενη διαφορά τεκμηρίων οικ. έτους 2005 χρήσης 2004 του προσφεύγοντος ποσού 181.028,99€ να διαγραφεί και η προστιθέμενη διαφορά τεκμηρίων της συμπροσφεύγουσας ποσού 193.653,87€ να διαγραφεί.
Γ) Η προστιθέμενη διαφορά τεκμηρίων οικ. έτους 2006 χρήσης 2005 του προσφεύγοντος ποσού 136.270,33€ να περιοριστεί σε ποσό 30.940,02€ και η προστιθέμενη διαφορά τεκμηρίων της συμπροσφεύγουσας ποσού 103.603,87€ να περιοριστεί σε ποσό 85.842,17€.
Δ) Η προστιθέμενη διαφορά τεκμηρίων οικ. έτους 2007 χρήσης 2006 του προσφεύγοντος ποσού 265.410,47 να παραμείνει ως έχει και η προστιθέμενη διαφορά τεκμηρίων της συμπροσφεύγουσας ποσού 251.146,53€ να παραμείνει ως έχει. Η με αρ./2013 πράξη του Προϊσταμένου επικυρώνεται.

3. Όλοι οι υπόλοιποι λόγοι να απορριφθούν ως αβάσιμοι.

Προσδιορισμός τεκμαρτού εισοδήματος με βάση την παρούσα:

Με βάση τα παραπάνω εκτεθέντα το ανά χρήση υπόλοιπο κεφαλαίου και η προστιθέμενη διαφορά τεκμηρίων ανά οικ. έτος ως συνημμένος πίνακας Νο 1

Οριστική φορολογική υποχρέωση του υπόχρεου - καταλογιζόμενο ποσό με βάση την παρούσα απόφαση :

Προσβαλ λόμενη η με αριθμό πράξη	Ημερομηνία προσβαλλόμε νης πράξης	Είδος φόρου	Διαχειριστική φορολογική περίοδος	Διαφορά Φόρου	Πρόσθετος φόρος (120% ανώτατο)	ΣΥΝΟΛΙΚΟ ΠΟΣΟ ΚΑΤΑΛΟΓΙΣΜΟΥ με την παρούσα:
2024	29-11-2013	ΕΙΣΟΔΗΜΑ Φ.Π.	01/01- 31/12/2003	0,00		0,00
2025	29-11-2013	ΕΙΣΟΔΗΜΑ Φ.Π.	01/01- 31/12/2004	0,00		0,00
2026	29-11-2013	ΕΙΣΟΔΗΜΑ Φ.Π..	01/01- 31/12/2005	46.712,87	56.055,44	102.768,31
2027	29-11-2013	ΕΙΣΟΔΗΜΑ Φ.Π.	01/01- 31/12/2006	206.622,80	247.947,36	454.570,16

Υπολογισμός φόρου οικ. ετών 2004, 2005 και 2006 ως συνημμένη κατάσταση και οικ. έτους 2007 ως πράξη.

Εντελλόμεθα όπως αρμόδιο όργανο κοινοποιήσει με τη νόμιμη διαδικασία την παρούσα απόφαση στον υπόχρεο.

ΜΕ ΕΝΤΟΛΗ ΤΟΥ
ΠΡΟΪΣΤΑΜΕΝΟΥ ΤΗΣ ΔΙΕΥΘΥΝΣΗΣ
ΕΠΙΛΥΣΗΣ ΔΙΑΦΟΡΩΝ

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΑΚΙΩΡΑΣ
ΥΠΟΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΕΠΑΝΕΞΕΤΑΣΗΣ

ΑΚΡΙΒΕΣ ΑΝΤΙΓΡΑΦΟ ΑΥΘΗΜΕΡΟΝ
Η ΥΠΑΛΛΗΛΟΣ ΤΟΥ ΤΜ. ΔΙΟΙΚ. ΥΠΟΣΤΗΡΙΞΗΣ

Σ η μ ε ί ω σ η : Κατά της απόφασης αυτής επιτρέπεται η άσκηση προσφυγής ενώπιον των αρμόδιων Διοικητικών Δικαστηρίων εντός τριάντα (30) ημερών από την κοινοποίησή της με υποχρέωση, επί ποινή απαραδέκτου άσκησης της προσφυγής, επίδοσης επικυρωμένου αντιγράφου αυτής στην Υπηρεσία μας εντός είκοσι (20) ημερών από τη λήξη της προθεσμίας για την άσκησή της (άρθ. 126 ν. 2717/99).